

Bruxelles, 17.12.2018
COM(2018) 842 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Raport privind funcționarea pieței europene a carbonului

Cuprins

Lista acronimelor și abrevierilor	3
REZUMAT.....	5
1. INTRODUCERE	6
2. CADRUL EU ETS ÎN FAZA A 4-A (2021-2030)	8
2.1. Un sistem EU ETS consolidat.....	8
2.2. Norme mai specifice privind relocarea emisiilor de dioxid de carbon	9
2.3 Finanțarea inovării în domeniul emisiilor scăzute de dioxid de carbon și a modernizării sectorului energiei.....	11
3.1. Acoperirea activităților, a instalațiilor și a operatorilor de aeronave.....	13
3.2. Registrul Uniunii și Registrul de tranzacții al Uniunii Europene (EUTL)	15
4. FUNCȚIONAREA PIEȚEI CARBONULUI ÎN 2017.....	16
4.1. Oferta: certificate puse în circulație	17
4.1.1. Plafon	17
4.1.2. Certificate emise	19
4.1.3. Credite internaționale.....	29
4.2. Cererea: certificate scoase din circulație	30
4.3. Echilibrarea ofertei și a cererii	30
5. AVIAȚIE.....	34
6. SUPRAVEGHEREA PIEȚEI	37
6.1. Natura juridică și tratamentul fiscal al certificatelor de emisii.....	38
7. MONITORIZAREA, RAPORTAREA ȘI VERIFICAREA EMISIILOR	39
8. PREZENTARE GENERALĂ A PROCEDURILOR ADMINISTRATIVE.....	42
9. CONFORMITATE ȘI APLICARE.....	42
10. CONCLUZII ȘI PERSPECTIVE	45
ANEXĂ	47

Lista acronimelor și abrevierilor

AVR	Regulamentul privind acreditarea și verificarea
AC	Autoritate competentă
CSC	Captarea și stocarea dioxidului de carbon
CUC	Captarea și utilizarea dioxidului de carbon
CDM	Mecanism de dezvoltare nepoluantă
CER	Reduceri de emisii certificate
CSCF	Factor de corecție transversal
EA	Cooperare Europeană pentru Acreditare
SEE	Spațiul Economic European
EEX	European Energy Exchange
BEI	Banca Europeană de Investiții
ERU	Unități de reducere a emisiilor
EU ETS	Sistem UE de comercializare a certificatelor de emisii
EUTL	Registrul de tranzacții al Uniunii Europene
GES	Gaz cu efect de seră
OACI	Organizația Aviației Civile Internaționale
ICE	ICE Future Europe
JI	Implementare în comun
MAR	Regulamentul privind abuzul de piață
MiFID2	Directiva privind piețele instrumentelor financiare
MRR	Regulamentul privind monitorizarea și raportarea
MRVA	Monitorizare, raportare, verificare și acreditare
MSR	Rezerva pentru stabilitatea pieței
ONA	Organismul național de acreditare

NER	Rezerva pentru instalațiile nou-intrate
PFC	Perfluorocarburi
SRE	Surse regenerabile de energie
NTCA	Numărul total al certificatelor aflate în circulație

REZUMAT

În 2017, emisiile provenite de la instalațiile care fac obiectul sistemului UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS) au crescut ușor, și anume cu 0,18 % față de anul 2016. Deși întrerupe tendința de scădere a emisiilor de la începutul celei de a treia perioade de comercializare a sistemului (2013-2020), o explicație pentru aceasta poate fi creșterea cu 2,4 % a PIB-ului real, care este cea mai mare creștere anuală înregistrată de la începutul perioadei. Creșterea a fost determinată în principal de industrie, deși emisiile din sectorul energiei au scăzut ușor pentru al patrulea an consecutiv (a se vedea tabelul 7 de la secțiunea 4.2). Emisiile verificate din sectorul aviației au continuat să crească, marcând o creștere de 4,5 % față de anul 2016 (a se vedea tabelul 8 de la secțiunea 5).

Versiunea revizuită a Directivei EU ETS, care reformează sistemul pentru următorul deceniu, a fost publicată la 14 martie 2018. Reforma vizează să faciliteze, până în 2030, o reducere de 43 % a emisiilor de GES provenite din sectoarele EU ETS (în conformitate cu obiectivele în materie de schimbări climatice ale UE pentru 2030 și cu angajamentele asumate în cadrul Acordului de la Paris), să protejeze competitivitatea industrială și să promoveze modernizarea și inovarea în domeniul reducerii emisiilor de dioxid de carbon.

În ultimii trei ani, surplusul de certificate de pe piața europeană a carbonului a scăzut în mod constant, cu o valoare totală de aproape o jumătate de miliard de certificate, în principal din cauza așa-numitei concentrări la finalul perioadei, și anume a amânării licitării certificatelor (a se vedea figura 3 din secțiunea 4.3). ETS reformată va aborda în continuare surplusul prin consolidarea rezervei pentru stabilitatea pieței - mecanismul UE instituit în 2015 pentru a reduce oferta excedentară de certificate și a îmbunătăți reziliența EU ETS la șocurile viitoare. Începând din anul 2019 (când rezerva va începe să funcționeze) până în 2023, procentul excedent care urmează să fie introdus în rezerva pentru stabilitatea pieței va fi dublat de la cota de 12 %, convenită inițial, la 24 %. În plus, începând din anul 2023, rezervele constituite care depășesc volumul de licitații din anul precedent nu mai sunt valabile. Împreună cu a doua publicare a indicatorului de excedent din rezerva pentru stabilitatea pieței în mai 2018, aceste reforme vor conduce la introducerea, în perioada ianuarie-august 2019, a aproape 265 de milioane de certificate (16 % din excedent) în rezerva pentru stabilitatea pieței, în locul scoaterii acestora la licitație. Această acțiune va determina reducerea volumului licitației în primele 8 luni ale anului 2019 cu aproximativ 40 % față de volumul corespunzător din 2018.

Pentru a da un impuls permanent procesului internațional de instituire a unui sistem global de reducere a emisiilor din sectorul aviației și pentru a facilita punerea sa în aplicare în viitor în UE, domeniul de aplicare limitat în domeniul aviației, acoperind doar zborurile din Spațiul Economic European, a fost extins până în 2023. Începând cu anul 2021, pentru sectorul aviației se va aplica, pentru prima dată, un factor linear de reducere, reducându-se astfel plafonul emisiilor din sectorul aviației cu 2,2 % pe an.

1. INTRODUCERE

Începând din 2005, sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS) a reprezentat piatra de temelie a strategiei UE de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) din industrie și din sectorul energiei. Aceasta contribuie în mod semnificativ la realizarea, până în 2020, a obiectivului UE de reducere a emisiilor de GES cu 20 % față de nivelurile din 1990. Chiar dacă UE este pe drumul cel bun, în direcția depășirii acestui obiectiv¹, reducerea emisiilor de GES cu cel puțin 40 % până în 2030 – în cadrul politicilor privind clima și energia ale UE pentru 2030 – necesită progrese continue². Un sistem EU ETS constituie principalul mecanism de îndeplinire a obiectivului UE pentru 2030, prin facilitarea unei reduceri cu 43 % a emisiilor de GES față de nivelurile din 2005 în sectoarele vizate de sistem.

Pentru a permite EU ETS să realizeze acest obiectiv, în 2015 Comisia a prezentat o propunere³ de revizuire a EU ETS pentru cea de a patra perioadă de comercializare (2021-2030). În urma unor ample negocieri, Parlamentul European și Consiliul au sprijinit în mod oficial revizuirea din februarie 2018, iar Directiva privind EU ETS revizuită⁴ a intrat în vigoare la 8 aprilie 2018.

În anul 2017, Directiva privind EU ETS a fost revizuită din nou⁵ pentru a cuprinde elaborarea unei măsuri globale pentru reducerea emisiilor din sectorul aviației de către Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI), prin limitarea în continuare a ariei de acoperire a sistemelor la zborurile din Spațiul Economic European (SEE). Anul 2017 a marcat, de asemenea, semnarea unui acord⁶ între UE și Elveția cu privire la crearea unei legături între sistemul elvețian de comercializare a certificatelor de emisii și EU ETS - primul acord de acest fel pentru UE.

Prezentul raport privind funcționarea pieței europene a carbonului este prezentat în conformitate cu dispozițiile articolului 10 alineatul (5) și ale articolului 21 alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE⁷ (Directiva privind EU ETS). Astfel cum prevede directiva, obiectivul raportului este de a oferi anual o imagine a evoluțiilor pieței europene a carbonului.

¹ În 2015, nivelul emisiilor de GES în UE era deja cu 22 % sub nivelurile din 1990.

² Conform previziunilor naționale, emisiile vor scădea în continuare până în 2020, însă va fi necesar să se pună în aplicare politici suplimentare pentru realizarea obiectivului pentru 2030.

³ COM (2015) 337, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A52015PC0337>

⁴ Directiva (UE) 2018/410 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2018 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea rentabilizării reducerii emisiilor de dioxid de carbon și a sporirii investițiilor în acest domeniu și a Deciziei (UE) 2015/1814, JO L 76, 19.3.2018, p.3.

⁵ Regulamentul (UE) 2017/2392 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea menținerii actualelor limitări ale domeniului de aplicare pentru activitățile de aviație și în vederea pregătirii punerii în aplicare a unei măsuri globale bazate pe piață începând din 2021, JO L 350, 29.12.2017, p. 7.

⁶ Acordul dintre Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană pentru crearea unei legături între respectivele lor scheme de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, JO L 322, 7.12.2017, p.3.

⁷ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, JO L 275, 25.10.2003, p. 32.

Prezentul raport vizează anul 2017, dar prezintă și inițiative propuse sau convenite în prima jumătate a anului 2018. Spre deosebire de raportul de anul trecut⁸, acesta conține un nou capitol privind cadrul EU ETS în faza a 4-a și un nou apendice privind progresele înregistrate în procesul de punere în aplicare, precum și informații privind indicatorul de excedent pentru anul 2018 al rezervei pentru stabilitatea pieței (MSR) și contribuțiile statelor membre la MSR în 2019. În conformitate cu cerințele sporite de transparență și de raportare ale Directivei privind EU ETS revizuite, raportul din acest an oferă, pentru prima dată, o imagine de ansamblu a valorilor reale ale ajutoarelor de stat acordate de statele membre pentru compensarea costurilor indirecte asociate emisiilor de dioxid de carbon din 2017.

Cu excepția unor specificații contrare, datele utilizate pentru acest raport au fost datele publicate și puse la dispoziția Comisiei până la sfârșitul lunii iunie 2018⁹. Casetele incluse în raport conțin informații generale și descriptive referitoare la EU ETS.

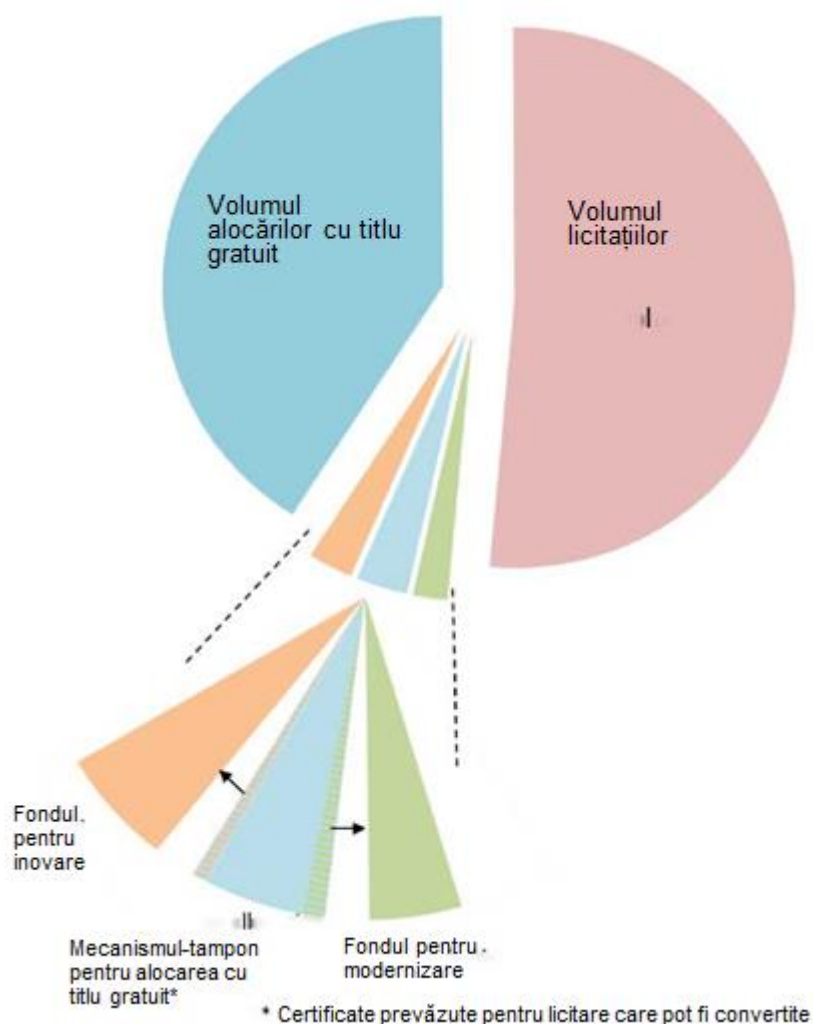
⁸ Rapoartele publicate în anii anteriori pot fi accesate aici: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets_ro

⁹ Data-limită utilizată a fost 29 iunie 2018.

2. CADRUL EU ETS ÎN FAZA A 4-A (2021-2030)

Directiva privind EU ETS revizuită pentru faza a 4-a are scopul de a facilita îndeplinirea obiectivului triplu de reducere cu 43 % a emisiilor de GES pentru sectoarele incluse în EU ETS până în 2030, de a proteja competitivitatea industrială și de a promova modernizarea și inovarea în domeniul reducerii emisiilor de dioxid de carbon printr-o serie de măsuri interconectate.

Figura 1: Defalcarea plafonului pentru faza a 4-a

2.1. Un sistem EU ETS consolidat

Pentru a intensifica ritmul de reducere a emisiilor, numărul total de certificate de emisii va scădea cu o rată anuală de 2,2 % începând cu anul 2021, față de rata actuală de 1,74 %. Această creștere implică o reducere constantă de aproximativ 48 de milioane de certificate anual, față de numărul actual de 38 de milioane de certificate, și este în concordanță cu o reducere de 43 % a emisiilor de GES provenite din sectoarele acoperite de ETS până în 2030, față de nivelurile din 2005.

În plus, rezerva pentru stabilitatea pieței (MSR), ca mecanism instituit pentru reducerea dezechilibrului pe piața carbonului, va fi consolidată în mod semnificativ. Între 2019 și 2023, rata la care vor fi introduse certificatele în MSR se va dubla, ajungând la 24 %, pentru a se restabili mai rapid echilibrul certificatelor de emisii pe piața carbonului.

Pentru a îmbunătăți în continuare funcționarea EU ETS începând cu anul 2023, numărul de certificate de emisii deținute în MSR va fi limitat la volumul certificatelor licitate în anul precedent. Certificatele deținute, care depășesc acest volum, își vor pierde valabilitatea, cu excepția cazului în care se decide altfel în cadrul primei revizui a MSR din 2021.

Statele membre pot anula în mod voluntar, din volumul total de certificate licitate, certificatele de care dispun în cazul închiderii capacității de generare a energiei electrice ca urmare a unor măsuri naționale suplimentare. În cazul în care se închid centrale electrice fără ca statul membru în cauză să opteze pentru anularea certificatelor, normele privind MSR vor reflecta efectul prin creșterea numărului de certificate introduse în rezervă sau prin eliberarea ulterioară a certificatelor din rezervă.

Mai multe informații privind punerea în aplicare a dispozițiilor revizuite privind MSR sunt disponibile în capitolul 4.3 (Echilibrarea ofertei și a cererii).

2.2. Norme mai specifice privind relocarea emisiilor de dioxid de carbon

Cadrul actual de alocare cu titlu gratuit va fi menținut, în ansamblu, în faza a 4-a, pentru a asigura previzibilitatea și transparența pentru industria europeană, abordând preocupările în materie de competitivitate ale industriei într-o lume globalizată. Alocarea cu titlu gratuit va continua să fie previzibilă și transparentă, pe baza valorilor de referință obținute în legătură cu performanța celor mai eficiente 10 % instalații din UE. Cu toate acestea au fost introduse o serie de îmbunătățiri practice pe baza experienței avute cu punerea în aplicare în perioada de comercializare actuală.

În faza a 4-a, alocarea de certificate cu titlu gratuit va fi axată pe sectoarele care prezintă cel mai mare risc de relocare a activităților lor de producție în afara UE. Nivelul de expunere la relocarea emisiilor de dioxid de carbon al sectoarelor va fi evaluat pe baza unui indicator care reflectă intensitatea comercializării și a emisiilor. Sectoarele care prezintă un grad ridicat de expunere vor fi incluse într-o listă privind relocarea emisiilor de dioxid de carbon și vor beneficia de certificate echivalente cu 100 % din valoarea de referință relevantă cu titlu gratuit. În cazul sectoarelor mai puțin expuse, alocarea cu titlu gratuit se va ridica la 30 % până în 2026 și ulterior va fi eliminată treptat până în 2030. În prezent, Comisia este în curs de stabilire a listei privind relocarea emisiilor de dioxid de carbon pentru următoarea perioadă de comercializare (a se vedea apendicele 6 la anexă), care va fi valabilă pentru întreaga fază a 4-a.

Pentru a evita profiturile excepționale și pentru a reflecta evoluția tehnologiei și a inovării începând din anul 2008, cele 54 de valori de referință care determină nivelul alocării cu titlu gratuit fiecărei instalații vor fi actualizate de două ori în faza a 4-a, pe baza datelor reale.

Pentru fiecare indice de referință va fi stabilită o rată de reducere anuală. Aceasta va varia între o rată anuală minimă de 0,2 % pentru sectoarele cu o rată mai redusă de absorbție a inovării și o rată anuală maximă de 1,6 % pentru sectoarele cu o rată mai ridicată de absorbție a inovării. În timp ce rata minimă va asigura o contribuție din partea sectoarelor care au parcurs căi mai lente de reducere a emisiilor, rata maximă va stimula sectoarele inovatoare să reducă emisiile mai rapid. Se lucrează la actul delegat privind revizuirea normelor pentru alocarea cu titlu gratuit pentru perioada 2021-2030 și se preconizează că, la sfârșitul anului 2019, va fi demarat procesul de actualizare a valorilor de referință pentru alocarea cu titlu gratuit pentru perioada 2021-2025 (a se vedea apendicele 6 la anexă).

În plus, alocările către instalații individuale pot fi ajustate anual pentru a reflecta creșterile și scăderile semnificative ale producției. Pragul pentru ajustări este stabilit la 15 % și va fi estimat pe baza unei medii fluctuante pe doi ani. Pentru a preveni manipularea și utilizarea abuzivă a sistemului de ajustare a alocării, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a defini noi modalități de ajustare. Se preconizează că demersurile privind actul de punere în aplicare vor fi demarate la sfârșitul anului 2018 (a se vedea apendicele 6 la anexă).

Pentru a evita aplicarea unui factor de corecție trans-sectorial (CSCF) în următoarea perioadă de comercializare, a fost introdusă o nouă garanție majoră sub forma unui „mecanism-tampon pentru alocarea cu titlu gratuit”. În cazul în care ar trebui să fie aplicat un factor de corecție, mecanismul-tampon va fi aplicat prin reducerea cotei de certificate licitate în faza a 4-a cu până la 3 % din cantitatea totală a certificatelor, fiind astfel sporită cantitatea disponibilă pentru alocarea cu titlu gratuit. În cazul în care certificatele rezervate pentru mecanismul-tampon pentru alocarea cu titlu gratuit rămân neutilizate, acestea vor fi puse la dispoziție pentru a completa fondurile de inovare și de modernizare nou constituite (a se vedea secțiunea 2.3).

În faza a 4-a va exista în continuare posibilitatea ca statele membre să acorde ajutoare de stat sectoarelor expuse unui risc de relocare a emisiilor de dioxid de carbon din cauza costurilor indirecte semnificative asociate emisiilor de carbon (și anume, costurile asociate prețurilor crescute la energia electrică) (a se vedea secțiunea 4.1.2.1.2). Aceasta va fi însoțită, în plus, de dispoziții sporite privind transparența și raportarea. Statele membre ar trebui să încerce să utilizeze în acest scop cel mult 25 % din veniturile rezultate în urma licitațiilor și, dacă depășesc această valoare, acestea vor trebui să justifice acest lucru într-un raport, din motive de transparență. De asemenea, acestea vor trebui să publice periodic suma plătită beneficiarilor compensației, defalcat pe sector și în total. Având în vedere noile dispoziții, Comisia a inițiat o revizuire a Orientărilor UE privind ajutoarele de stat acordate în cadrul EU ETS¹⁰ pentru următoarea perioadă de comercializare (a se vedea apendicele 6 la anexă).

¹⁰ Orientări privind anumite măsuri de ajutor de stat acordate în contextul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră după 2012, JO C158, 5.6.2012, p. 4.

2.3 Finanțarea inovării în domeniul emisiilor scăzute de dioxid de carbon și a modernizării sectorului energiei

Mai multe mecanisme de sprijin în domeniul emisiilor scăzute de dioxid de carbon vor ajuta sectoarele industriale și sectorul energiei să răspundă provocărilor în materie de inovare și investiții ale tranziției către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon în faza a 4-a. Printre acestea se numără două fonduri noi:

- **Fondul pentru inovare** va sprijini, pe o bază concurențială, demonstrarea tehnologiilor inovatoare și inovarea revoluționară în sectoarele acoperite de EU ETS, inclusiv sursele regenerabile de energie, captarea și utilizarea dioxidului de carbon (CCU) și stocarea de energie. Resursele disponibile vor corespunde valorii de piață a cel puțin 450 de milioane de certificate în momentul scoaterii acestora la licitație. Acestea vor fi completate cu orice buget nevărsat din programul NER 300 și cu maximum 50 de milioane de certificate care pot fi puse la dispoziția fondului dacă nu sunt necesare pentru mecanismul-tampon pentru alocarea cu titlu gratuit, astfel cum s-a explicat anterior. Proiectele din toate statele membre, inclusiv proiectele mici, vor fi eligibile pentru sprijin din Fondul pentru inovare. Activitatea cu privire la constituirea Fondului pentru inovare a început cu o consultare publică la începutul anului 2018¹¹ (a se vedea apendicele 6 la anexă).
- **Fondul pentru modernizare** va sprijini investițiile în modernizarea sectorului energiei și a sistemelor energetice mai ample, stimulând eficiența energetică și producția de energie din surse regenerabile și facilitând o tranziție justă în regiunile dependente de carbon din primele zece state membre care înregistrează cele mai mici venituri¹². Instalațiile de producere a energiei care utilizează combustibili fosili solizi nu vor fi eligibile pentru sprijin¹³. Fondul va fi alimentat cu certificate care corespund unui procent de 2 % din cantitatea totală în faza a 4-a, care sunt licitate în conformitate cu normele și modalitățile stabilite pentru licitațiile care au loc pe platforma comună de licitație. În funcție de măsura în care cota de participare la licitație este redusă în scopul mecanismului-tampon pentru alocarea cu titlu gratuit, cantitatea de certificate disponibile pentru fond poate crește cu până la 0,5 % din cantitatea totală de certificate. Activitatea cu privire la constituirea Fondului pentru modernizare a început cu ateliere preliminare organizate în statele membre beneficiare începând din septembrie 2018 (a se vedea apendicele 6 la anexă).

În plus față de cele două fonduri noi, alocarea tranzitorie opțională cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c din Directiva privind EU ETS va continua să fie disponibilă pentru modernizarea sectoarelor energiei din aceleași state membre cu venituri mai mici eligibile

¹¹ Informații privind consultarea publică se găsesc la adresa: https://ec.europa.eu/clima/consultations/public-consultation-establishment-innovation-fund_ro

¹² Bulgaria, Republica Cehă, Croația, Estonia, Ungaria, Letonia, Lituania, Polonia, România și Slovacia

¹³ S-a făcut o excepție pentru încălzirea centralizată eficientă și durabilă din statele membre având un PIB pe cap de locuitor la prețuri de piață de sub 30 % din media UE în 2013 (Bulgaria și România). Această excepție se referă numai la cota de 30 % din fondurile disponibile pentru aceste state membre.

pentru Fondul pentru modernizare. Transparența procedurilor de alocare a resurselor a fost mult îmbunătățită. Proiectele cu o valoare de peste 12,5 milioane EUR vor fi selectate printr-o licitație, iar investițiile sub această valoare vor trebui selectate pe baza unor criterii clare și transparente, rezultatele selecției fiind supuse consultării publice (cu excepția cazului în care astfel de proiecte sunt selectate, de asemenea, prin licitație). Directiva privind EU ETS revizuită prevede că certificatele nealocate în temeiul articolului 10c din cea de a treia perioadă de comercializare (2013-2020) pot fi alocate în perioada 2021-2030 investițiilor selectate printr-o astfel de licitație, cu excepția cazului în care statul membru în cauză decide să nu facă acest lucru integral sau parțial și informează Comisia în consecință până la **30 septembrie 2019**. În plus, în conformitate cu noile dispoziții, statele membre eligibile pot utiliza, integral sau parțial, alocarea care le revine în temeiul articolului 10c pentru a sprijini investiții în cadrul Fondului pentru modernizare, cu condiția ca acestea să anunțe Comisia cu privire la sumele respective până la **30 septembrie 2019**.

3. INFRASTRUCTURA EU ETS

3.1. Acoperirea activităților, a instalațiilor și a operatorilor de aeronave

EU ETS funcționează în cele 31 de țări ale Spațiului Economic European (SEE). Acesta limitează emisiile de la aproape 11 000 de centrale electrice și instalații de producție, precum și de la peste 500 de operatori de aeronave care efectuează zboruri între aeroporturile din SEE. Sistemul acoperă aproximativ 40 % din emisiile de GES din UE.

Începând cu faza a 3-a (2013-2020)*, sectoarele cu instalații staționare reglementate de EU ETS sunt industriile mari consumatoare de energie, inclusiv centralele electrice și alte instalații de ardere, cu o putere termică instalată >20 MW (cu excepția instalațiilor pentru deșeuri periculoase sau urbane), rafinăriile de petrol, instalațiile care produc cocs, instalațiile de producere de fier și oțel, clincher de ciment, sticlă, var, cărămizi, ceramică, celuloză, hârtie și carton, aluminiu, produse petrochimice, amoniac, acid azotic, acid adipic, glioxal și acid glioxilic, instalațiile de conducte de captare și de transport al CO₂ și instalațiile de stocare geologică a CO₂.

Domeniul de aplicare al EU ETS în sectorul aviației a fost limitat la zborurile din cadrul SEE în perioada 2013-2016, până la adoptarea unei abordări globale de către Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI). În octombrie 2016, OACI a convenit asupra unei rezoluții privind schema de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională (CORSIA), care va începe în 2021. În urma acordului și în așteptarea aplicării CORSIA, în 2017 domeniul de aplicare în interiorul SEE în sectorul aviației a fost extins până în 2023 (a se vedea secțiunea 5).

EU ETS acoperă emisiile de dioxid de carbon (CO₂), însă și emisiile de protoxid de azot (N₂O) provenite de la toate instalațiile care produc acid azotic, acid adipic, glioxal și acid glioxilic și emisiile de perfluorocarburi (PFC) rezultate din producția de aluminiu. Chiar dacă participarea la EU ETS este obligatorie, în unele sectoare sunt incluse numai instalațiile care depășesc o anumită dimensiune. Mai mult, țările participante pot exclude din sistem instalațiile de mici dimensiuni (care emit mai puțin de 25 000 tone de CO₂ echivalent), în cazul în care există măsuri alternative și echivalente. Directiva privind EU ETS revizuită prevede, în plus, că, în faza a 4-a, emițătorii de talie foarte redusă (cu emisii raportate de mai puțin de 2 500 de tone de CO₂ echivalent în ultimii trei ani) pot fi excluși din EU ETS, sub rezerva existenței unor mecanisme de monitorizare simplificate pentru a evalua cantitatea emisiilor lor. În cazul în care emisiile instalațiilor de dimensiuni foarte mici depășesc această cantitate într-un an calendaristic, acestea vor fi reintroduse în sistem. Țările participante pot adăuga, de asemenea, mai multe sectoare și GES la EU ETS.

* Informații privind fazele 1 și a 2-a ale EU ETS pot fi găsite aici: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/pre2013_ro

Potrivit rapoartelor prevăzute la articolul 21, care au fost prezentate de către țările participante¹⁴ în 2018, în 2017 exista un număr total de 10 688 de instalații permise, comparativ cu 10 790 în 2016 și cu aproximativ 10 950 în 2015.

Ca și în anii precedenți, combustibilii arși în cadrul EU ETS în 2017 au rămas, într-o proporție covârșitoare, combustibilii fosili. Cu toate acestea, 28 de țări au raportat, de asemenea, utilizarea biomasei (față de 29 anul trecut) în ceea ce privește 2 181 de instalații (20,4 % din numărul total al instalațiilor). Această situație este comparată cu cea privind numărul de 2 079 de instalații care au reprezentat 19 % din toate instalațiile anul trecut. Doar trei țări (LI, LV și MT) nu au raportat nicio utilizare a biomasei¹⁵. Emisiile provenite din biomasă s-au ridicat în 2017 la aproximativ 145 de milioane de tone de CO₂ (8 % din emisiile raportate în cadrul ETS), ceea ce reprezintă doar o ușoară creștere de la aproximativ 141 de milioane de tone de CO₂ în 2016 (aproximativ 8 % din emisiile raportate în cadrul ETS). În 2017 doar Suedia a raportat utilizarea de biocombustibili pentru doi operatori de aeronave (în 2016 și 2015, atât Germania, cât și Suedia au raportat o astfel de utilizare pentru trei și, respectiv, patru operatori de aeronave).

În cadrul categoriilor de instalații bazate pe emisii anuale¹⁶, datele pentru 2017 arată că, la fel ca în anii anteriori, 72 % dintre instalații sunt încadrate la categoria A, aproape 21 % la categoria B și puțin peste 7 % la categoria C. 6 110 instalații au fost raportate ca fiind „instalații cu emisii reduse” (57 % din total).

Instalații EU ETS care implică activități de ardere se găsesc în toate țările participante, în timp ce rafinarea petrolului, producția de oțel, ciment, var, sticlă, ceramică, celuloză și hârtie pot fi găsite în majoritatea acestora. În ceea ce privește activitățile EU ETS enumerate în plus pentru emisii, altele decât emisiile de CO₂, s-a raportat emiterea de autorizații pentru aluminiu primar și perfluorocarburi (PFC) în 12 țări (DE, FR, EL, IS, IT, NL, NO, RO, SE, SI, SK, UK), iar pentru producția de acid azotic și N₂O s-a raportat emiterea de autorizații în 20 de țări (toate, cu excepția CY, DK, EE, ES, IE, IS, LI, LU, LV, MT și SI). Celelalte sectoare care emit N₂O – producția de acid adipic și producția de glioxal și acid glioxic sunt raportate în trei (DE, FR, IT) și, respectiv, două țări (DE, FR). Numai Norvegia a declarat activități de captare și stocare a CO₂.

Șapte țări (ES, FR, HR, IS, IT, SI, UK) au recurs la posibilitatea de a exclude emițătorii de talie redusă din EU ETS în conformitate cu articolul 27 din Directiva privind EU ETS.

¹⁴ În ceea ce privește trimiterea la rapoartele prevăzute la articolul 21, „țările participante” sau, mai simplu, „țările” includ cele 28 de state membre ale UE plus țările SEE (Islanda, Norvegia și Liechtenstein).

¹⁵ Emisiile provenite din biomasă sunt evaluate la zero în cadrul EU ETS, adică emisiile trebuie să fie raportate, dar nu trebuie să se restituie certificate pentru ele.

¹⁶ Instalațiile din categoria C emit mai mult de 500 000 de tone de CO₂ echivalent pe an, instalațiile din categoria B emit între 500 000 și 50 000 de tone de CO₂ echivalent pe an, iar instalațiile din categoria A emit mai puțin de 50 000 de tone de CO₂ echivalent pe an. În plus, „instalațiile cu emisii reduse” constituie un subset în cadrul categoriei A de instalații, acestea emițând mai puțin de 25 000 de tone de CO₂ echivalent pe an. A se vedea Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, JO L 181, 12.7.2012, p. 30.

Emisiile excluse pentru anul 2017 s-au ridicat la 2,85 milioane de tone de CO₂ (aproximativ 0,16 % din totalul emisiilor verificate).

Potrivit rapoartelor prevăzute la articolul 21, care au fost prezentate în 2018, până în prezent opt țări (BE, DK, FR, HR, HU, LI, LT, NL) au profitat de dispoziția de la articolul 13 din Regulamentul privind monitorizarea și raportarea (MRR)¹⁷ pentru a permite utilizarea de planuri de monitorizare simplificată în cazurile cu risc scăzut pentru instalațiile staționare. Doar Țările de Jos s-au alăturat din 2016. În cazul operatorilor de aeronave cu emisii scăzute, trei țări au raportat utilizarea acestei dispoziții pentru anul 2017 (BE, IS și PL).

În 2017, 541 de operatori de aeronave au fost raportați ca având un plan de monitorizare (față de 503 în 2016 și 524 în 2015). 58 % (316) dintre operatorii raportați au fost operatori de aeronave comerciale, iar cealaltă proporție de 42 % (225) au fost operatori de aeronave necomerciale¹⁸. Un număr total de 280 (aproape 52 %) au fost clasificați drept emițători de talie redusă [față de 249 (50 %) în 2016 și 274 (52 %) în 2015].

3.2. Registrul Uniunii și Registrul de tranzacții al Uniunii Europene (EUTL)

Registrul Uniunii și Registrul de tranzacții al Uniunii Europene (EUTL) țin evidența informațiilor privind proprietatea certificatelor generale și a certificatelor pentru aviație, înregistrând sumele deținute în conturi și tranzacțiile dintre conturi. Acestea sunt utilizate și întreținute de către Comisie, iar administratorii registrelor naționale din cele 31 de țări participante rămân punctul de contact pentru reprezentanții a aproximativ 15 000 de conturi (întreprinderi sau persoane fizice). În timp ce registrul Uniunii deține conturi pentru instalațiile staționare și pentru operatorii de aeronave, EUTL verifică, înregistrează și autorizează automat toate tranzacțiile dintre conturi, asigurându-se astfel că toate transferurile respectă normele EU ETS.

Datele înregistrate în registrul Uniunii și în EUTL constituie o sursă importantă de informații pentru diverse tipuri de raportare în cadrul ETS, cum ar fi calcularea indicatorului de excedent din rezerva pentru stabilitatea pieței (a se vedea secțiunea 4.3) și raportarea realizată de către Agenția Europeană de Mediu (AEM). De asemenea, EUTL asigură transparența în ceea ce privește EU ETS, publicând* informații privind drepturile de alocare și conformitatea instalațiilor staționare și a operatorilor de aeronave cu dispozițiile ETS.

* Informațiile publicate de EUTL sunt disponibile la adresa: <http://ec.europa.eu/environment/ets/>

¹⁷ Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, JO L 181, 12.7.2012, p. 30.

¹⁸ Un exemplu de operator de aeronave comerciale ar fi o companie aeriană de pasageri care furnizează servicii publicului larg. Un exemplu de operator de aeronave necomerciale ar fi o aeronavă privată.

Registrul Uniunii și EUTL au fost pe deplin operaționale timp de 365 de zile, în regim permanent, în cursul anului 2017, existând doar întreruperi minore care au însumat aproximativ 17 ore din cauza actualizărilor tehnice.

În 2017, Comisia a demarat un proces de trecere la o platformă de găzduire mai modernă și mai sigură atât pentru registrul Uniunii, cât și pentru EUTL. Trecerea a fost finalizată în iunie 2018. În plus, Comisia, de comun acord cu statele membre, a început să pună în aplicare mai multe modificări menite să eficientizeze colaborarea cu registrul Uniunii.

În februarie 2018, Regulamentul privind registrul EU ETS¹⁹ a fost modificat pentru a pune în aplicare măsuri de salvagardare în vederea protejării integrității de mediu a EU ETS în cazurile în care dreptul UE încetează să se aplice unui stat membru care se retrage din UE.

4. FUNCȚIONAREA PIETEI CARBONULUI ÎN 2017

Acest capitol prezintă informații privind aspecte legate de cererea și oferta de certificate în cadrul EU ETS. Secțiunea referitoare la ofertă include informații privind plafonul pentru emisii, alocarea cu titlu gratuit, programul NER 300, licitarea, derogarea de la licitarea integrală pentru sectorul energiei (articolul 10c), utilizarea creditelor internaționale și un capitol dedicat schemelor de compensare a costurilor indirecte ale emisiilor de carbon.

În secțiunea referitoare la cerere sunt furnizate informații cu privire la numărul de emisii verificate și la metodele de echilibrare a cererii și a ofertei de certificate, cum ar fi rezerva pentru stabilitatea pieței (MSR).

¹⁹ Regulamentul (UE) 2018/208 al Comisiei din 12 februarie 2018 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 389/2013 de creare a registrului Uniunii, JO L 39/3, 13.2.2018, p. 3.

4.1. Oferta: certificate puse în circulație

4.1.1. Plafon

Plafonul constituie cantitatea totală de GES care pot fi emise de către entitățile vizate de sistem pentru a se asigura îndeplinirea obiectivului de reducere a emisiilor și faptul că acesta corespunde numărului de certificate puse în circulație într-o perioadă de comercializare. În faza a 3-a, se aplică un plafon comun la nivelul Uniunii, care înlocuiește sistemul anterior de plafoane naționale.

Plafonul aferent anului 2013 pentru emisii provenite de la instalațiile staționare a fost stabilit la 2 084 301 856 de certificate. Acest plafon scade în fiecare an cu un factor linear de reducere de 1,74 % din cantitatea totală medie a certificatelor emise anual în perioada 2008-2012, asigurându-se astfel că numărul de certificate care pot fi utilizate de instalațiile staționare va fi cu 21 % mai mic în 2020 decât în 2005.

Plafonul din sectorului aviației a fost stabilit inițial la 210 349 264 de certificate pentru aviație pe an, cu 5 % sub nivelul mediu anual al emisiilor din activitățile de aviație din perioada 2004-2006. La 1 ianuarie 2014 acesta a crescut cu 116 524 de certificate alocate sectorului aviației, pentru a permite aderarea Croației la EU ETS. Acest plafon a fost menit să reflecte legislația din 2008* care prevedea că toate zborurile din, spre și în interiorul SEE vor fi incluse în EU ETS. Cu toate acestea, în perioada 2013-2016, domeniul de aplicare al EU ETS s-a limitat temporar la zborurile din interiorul SEE pentru a sprijini elaborarea unei măsuri globale de către OACI în vederea stabilizării emisiilor din sectorul aviației internaționale la nivelurile din 2020. Prin urmare, numărul certificatelor pentru aviație puse în circulație în perioada 2013-2016 a fost semnificativ mai mic decât plafonul inițial. În 2017, în așteptarea aplicării măsurii globale a OACI, domeniul de aplicare în interiorul SEE pentru sectorul aviației a fost prelungit până în 2023 (a se vedea secțiunea 5).

* Directiva 2008/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 de modificare a Directivei 2003/87/CE pentru a include activitățile de aviație în sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității

Tabelul 1 prezintă nivelurile plafonului pentru instalațiile staționare și numărul certificatelor pentru aviație puse anual în circulație²⁰ pentru fiecare an în faza a 3-a a EU ETS .

²⁰ Numărul de certificate pentru aviație puse în circulație începând din 2013 este rezultatul unei abordări ascendente care pornește de la alocarea cu titlu gratuit (stabilită pe baza unor criterii de referință pe activități pentru activitatea operatorilor în interiorul SEE). Numărul certificatelor licitate este dedus ulterior avându-se în vedere faptul că alocarea cu titlu gratuit (incluzând o rezervă specială care să fie distribuită ulterior operatorilor de aeronave aflați în plină dezvoltare și noilor operatori) ar trebui să fie de 85 % din total, iar licitarea ar trebui să fie de 15 %.

Tabel 1: Plafonul EU ETS pentru 2013-2020

Anul	Plafon anual (instalații)	Certificate anuale pentru aviație puse în circulație ²¹
2013	2 084 301 856	32 455 296
2014	2 046 037 610	41 866 834
2015	2 007 773 364	50 669 024
2016	1 969 509 118	38 879 316
2017	1 931 244 873	38 711 651
2018	1 892 980 627	38 703 971 ²²
2019	1 854 716 381	
2020	1 816 452 135	

²¹ Cifrele actualizate includ schimburile de credite internaționale, pe lângă alocarea cu titlu gratuit și sumele licitate.

²² Includ informații din calendarul de licitații pentru sectorul aviației aferent anului 2018.

4.1.2. Certificate emise

4.1.2.1. Alocarea cu titlu gratuit

Deși în faza a 3-a a EU ETS licitarea este metoda standard de alocare, o cantitate semnificativă de certificate sunt în continuare alocate cu titlu gratuit. Se aplică următoarele principii:

- producția de energie electrică nu mai beneficiază de certificate cu titlu gratuit;
- certificatele gratuite sunt distribuite în conformitate cu normele armonizate la nivelul UE;
- alocarea cu titlu gratuit se bazează pe criteriile de performanță în vederea consolidării stimulentele pentru reducerea emisiilor de GES, pentru inovare și pentru recompensarea celor mai eficiente instalații;
- La nivelul UE a fost constituită o rezervă pentru instalațiile nou-intrate (NER) pentru instalații noi și instalații care își cresc semnificativ capacitatea, care este echivalentă cu 5 % din numărul total de certificate pentru faza a 3-a.

Alocarea cu titlu gratuit se acordă instalațiilor industriale pentru a aborda riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon (o situație în care întreprinderile transferă producția către țări terțe cu constrângeri mai puțin riguroase în privința emisiilor de GES, ceea ce poate duce la creșterea emisiilor totale ale întreprinderilor respective). Sectoarele și subsectoarele considerate a fi expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon sunt înscrise într-o listă privind relocarea emisiilor de dioxid de carbon*.

În faza a 3-a, aproximativ 43 % din cantitatea totală de certificate disponibile va fi alocată cu titlu gratuit industriei și instalațiilor de producere a energiei electrice, în timp ce ponderea certificatelor care urmează să fie licitate de către statele membre se ridică la 57 %.

Rezerva inițială pentru instalațiile nou-intrate, după deducerea a 300 de milioane de certificate pentru programul NER 300, dispunea de 480,2 milioane de certificate. Până în iunie 2018 au fost rezervate 153,1 milioane de certificate pentru 780 de instalații pentru întreaga fază a 3-a. Rezerva NER rămasă, care se ridică la 327,1 milioane de certificate, poate fi distribuită în viitor. Totuși, se estimează că un număr semnificativ de astfel de certificate vor rămâne nealocate.

Până în iunie 2018, alocarea cu titlu gratuit a fost redusă cu aproximativ 376 de milioane de certificate din cauza unor instalații care s-au închis sau care și-au redus producția sau capacitatea de producție față de cea utilizată inițial pentru a calcula alocarea în faza a 3-a.

Tabel 2: Numărul de certificate (în milioane) alocate cu titlu gratuit industriei în perioada 2013-2018²³

	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Alocarea cu titlu gratuit²⁴ (statele UE28+SEE AELS)	903,0	874,8	847,6	821,3	796,2	771,9
Alocare din rezerva pentru instalațiile nou-intrate (investiții de tip greenfield și creșteri ale capacității)	11,5	14,7	17,8	20,3	20,7	20,0
Certificate gratuite rămase nealocate din cauza închiderii instalațiilor industriale sau a modificării producției sau capacității de producție	40,2	58,6	70,0	66,1	68,9	72,2

Întrucât cererea de alocări cu titlu gratuit a depășit cantitatea disponibilă, alocarea pentru toate instalațiile în cadrul EU ETS a fost redusă cu același procent, prin aplicarea unui „coeficient de corecție transsectorial”²⁵. În ianuarie 2017, Comisia a revizuit²⁶ valorile inițiale ale CSCF în urma unei hotărâri²⁷ a Curții de Justiție.

²³ Cifrele includ notificările primite de către statele membre până în iunie 2018 și pot face obiectul unor modificări importante ca urmare a notificărilor ulterioare.

²⁴ Numărul inițial, înainte de aplicarea reducerilor menționate în continuare în tabel.

²⁵ Decizia 2013/448/UE a Comisiei, JO L 240, 7.9.2013, p.27.

²⁶ Decizia 2017/126/UE a Comisiei, JO L 19, 25.1.2017, p. 93.

²⁷ Hotărârea Curții de Justiție din 28 aprilie 2016 în cauzele conexe C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 și C-391/14 - C-393/14, Borealis Polyolefine GmbH și alții/Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft și alții, EU:C:2016:311.

4.1.2.1.1. Programul NER 300

NER 300 este un program de finanțare pe scară largă destinat proiectelor demonstrative inovatoare din domeniul energiilor cu emisii reduse de dioxid de carbon. Obiectivul programului este de a realiza o demonstrație a tehnologiilor de captare și stocare a dioxidului de carbon (CSC) în condiții de siguranță pentru mediu și a tehnologiilor inovatoare în domeniul surselor regenerabile de energie (SRE) la scară comercială, în cadrul UE.

NER 300 este finanțat prin monetizarea a 300 de milioane de certificate de emisii din rezerva pentru instalațiile nou-intrate. Fondurile au fost atribuite proiectelor selectate prin două runde de cereri de propuneri, în decembrie 2012 și iulie 2014.

Ca urmare a celor două cereri de propuneri, au fost reținute în total 38 de proiecte SRE și un proiect CSC, în 20 de state membre ale UE, suma aferentă acestora ridicându-se la 2,1 miliarde EUR. Dintre acestea, 6 sunt operaționale: proiectele de bioenergie BEST din Italia și Verbiostraw din Germania, proiectele de parcuri eoliene onshore Windpark Blaiken din Suedia și Windpark Handalm din Austria, precum și proiectele de parcuri eoliene offshore Veja Mate și Norse One din Germania.

Pentru un număr suplimentar de 13 proiecte a fost luată o decizie finală în privința investițiilor, iar 14 proiecte au fost anulate. 11 proiecte se află în diferite stadii de pregătire. Decizia privind NER 300 a fost modificată la 20 noiembrie 2017²⁸ pentru a permite reinvestirea fondurilor eliberate din proiectele anulate în cadrul primei cereri de propuneri (până în prezent, 487 de milioane EUR) în cadrul instrumentelor financiare existente - proiectele InnovFin Energy Demo și instrumentul de datorie al Mecanismului pentru interconectarea Europei, ambele gestionate de Banca Europeană de Investiții.

Fondurile eliberate din proiectele anulate din cadrul celei de a doua cereri de propuneri (515 milioane EUR până în prezent) vor fi adăugate la resursele disponibile pentru Fondul pentru inovare (a se vedea capitolul 2.3 și apendicele 6).

Tabelul 3: Proiecte NER 300 reținute în cadrul primei și celei de a doua cereri de propuneri²⁹

	Prima cerere de propuneri	A doua cerere de propuneri
Proiecte în curs de pregătire	8	11
Proiecte în derulare	6	0
Proiecte retrase	6	8
Total	20	19

²⁸ Decizia (UE) 2017/2172 a Comisiei din 20 noiembrie 2017 de modificare a Deciziei 2010/670/UE în ceea ce privește utilizarea veniturilor nevărsate din prima rundă de cereri de propuneri.

²⁹ În conformitate cu Decizia 2010/670/UE a Comisiei, pentru proiectele reținute în cadrul primei cereri de propuneri trebuia să se ia o decizie finală de investiții până la sfârșitul anului 2016, iar pentru proiectele reținute în cadrul celei de a doua cereri de propuneri, această decizie trebuia să fie luată până la sfârșitul lunii iunie 2018.

4.1.2.1.2. *Compensarea costurilor indirecte asociate emisiilor de dioxid de carbon*

În plus față de alocarea cu titlu gratuit pentru acoperirea costurilor directe ale emisiilor de dioxid de carbon, statele membre ale UE pot acorda ajutoare de stat pentru a compensa costurile indirecte asociate emisiilor de dioxid de carbon ale anumitor industrii mari consumatoare de energie electrică, și anume costurile care rezultă din creșterea prețurilor energiei electrice ca urmare a faptului că producătorii de energie electrică trec costurile de achiziționare a certificatelor de emisii în contul consumatorilor.

Pentru a asigura aplicarea armonizată a sistemului de compensare a costurilor indirecte ale emisiilor de CO₂ în statele membre și pentru a reduce la minimum denaturările concurenței pe piața internă, Comisia a adoptat Orientările privind ajutoarele de stat în cadrul EU ETS*, care sunt valabile până la sfârșitul anului 2020. Orientările stabilesc, printre altele, sectoarele eligibile și sumele maxime pentru compensarea costurilor indirecte ale emisiilor de CO₂. Orientările permit doar compensarea parțială și descrescătoare a costurilor eligibile**, păstrându-se astfel stimulentele pentru eficiența energetică și tranziția la energia electrică ecologică, în conformitate cu obiectivele Uniunii privind decarbonizarea. Directiva privind ETS revizuită permite statelor membre să ofere în continuare o compensare indirectă a costurilor emisiilor de dioxid de carbon în faza a 4-a și completează această compensare cu dispoziții privind transparența și raportarea sporită (a se vedea secțiunea 2.2). Având în vedere noile dispoziții, Comisia a inițiat o revizuire a Orientărilor privind ajutoarele de stat în cadrul EU ETS pentru următoarea perioadă de comercializare (a se vedea apendicele 6 la anexă).

* Orientări privind anumite măsuri de ajutor de stat acordate în contextul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră după 2012, JO C158, 5.6.2012, p. 4

** Ponderea maximă a costurilor eligibile scade de la 85 % pentru perioada 2013-2015, la 80 % pentru perioada 2016-2018 și la 75 % pentru perioada 2019-2020.

Până în prezent, Comisia a aprobat 12³⁰ sisteme de compensare indirectă a costurilor emisiilor de dioxid de carbon în 11 state membre. Ultimele scheme adăugate sunt schema valonă, care a intrat în vigoare la 16.3.2018, și cea luxemburgheză, care a primit aprobarea pentru ajutor de stat la 6 iulie 2018.

Astfel cum este prevăzut în secțiunea 2.2., noile cerințe de transparență și de raportare au intrat în vigoare în 2018 în cadrul Directivei privind EU ETS revizuite. Prin urmare, în termen de trei luni de la sfârșitul fiecărui an, statele membre în care sunt în vigoare astfel de măsuri financiare ar trebui să pună la dispoziția publicului, într-un format ușor accesibil, quantumul total al compensației prevăzute și o defalcare pe sectoare și subsectoare beneficiare.

³⁰ În plus, au fost adoptate modificări la schemele franceze și spaniole.

În tabelul 4 este prezentat un rezumat al datelor publicate de statele membre pentru compensațiile plătite în 2017.

Tabelul 4: Compensațiile costurilor indirecte ale emisiilor de dioxid de carbon plătite de statele membre în 2017

Stat membru	Durata schemei	Compensațiile plătite în 2017 pentru costurile indirecte suportate în 2016 (în milioane EUR)	Numărul de beneficiari (instalații)	Venituri din licitații în 2016 (în milioane EUR)	Procentul veniturilor din licitații cheltuite cu compensarea costurilor indirecte
UK ³¹	2013-2020	19 ³²	95	419	4,6 %
DE ³³	2013-2020	289	902	846	34,1 %
BE (FL) ³⁴	2013-2020	46,7	107	107	43,6 %
NL ³⁵	2013-2020	53,5	92	145,5	37 %
EL ³⁶	2013-2020	12,4	52	147	8,4 %
LT ³⁷	2014-2020	1	1	21	4,8 %
SK ³⁸	2014-2020	10	5	65	15,4 %
FR ³⁹	2015-2020	140	296	231	60,0 %
FI ⁴⁰	2016-2020	38	55	71	40,0 %
ES ⁴¹	2013-2020	84	136	365	23 %

Compensația combinată a costurilor indirecte plătită de către cele zece state membre în 2017 s-a ridicat la aproximativ 694 milioane EUR. Statele membre în care se aplică scheme de compensare reprezintă aproximativ 70 % din PIB-ul UE. Cei mai mari beneficiari de compensații au fost sectorul chimic, sectorul metalelor neferoase și sectorul fierului și oțelului.

³¹https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/723181/Indirect_Cost_Compensation_EU_ETS_UK_Publication_2017_Revised.pdf

³² Pe baza cursului mediu de schimb EUR/GBP de 0,88723 în 2017.

³³ https://www.strompreiskompensation.de/SPK/SharedDocs/news/SPK-Auswertungsbericht.html?__site=SPK

³⁴ https://www.cnc-nkc.be/sites/default/files/report/file/2018-08-13_rapportering_icl_2017_goedgekeurd_door_nkc_fr_en_nl.pdf

³⁵ <https://www.rvo.nl/subsidies-regelingen/subsidieregeling-indirecte-emissiekosten-ets>

³⁶ <http://www.lagie.gr/anakoinoseis/anakoinoseis/anakoinosi/article/1605/>

³⁷ <http://ukmin.lrv.lt/lt/veiklos-sritvs/versloaplinka/pramone/valstybes-pagalba>

³⁸ http://www.envirofond.sk/_img/Prehlady/Dotacie/Dotacie_2017.pdf

³⁹ <https://www.ecologique-solidaire.gouv.fr/sites/default/files/Informations%20sur%20la%20compensation%20des%20coûts%20indirects%20en%20France.pdf>

⁴⁰ <https://tem.fi/documents/1410877/2414868/Päästökauppadirektiivin+mukaiset+tiedot+2017+maksetusta+kompensaatiotuesta/86ca7fc7-04f7-446b-843d-c4c6fb861386/Päästökauppadirektiivin+mukaiset+tiedot+2017+maksetusta+kompensaatiotuesta.pdf>

⁴¹ <http://www.mincotur.gob.es/PortalAyudas/emisionesCO2/concesion/2017/Paginas/Resolucion.aspx> și <http://www.mincotur.gob.es/PortalAyudas/emisionesCO2/concesion/2017/Paginas/PropComplementaria.aspx>

Una dintre dispozițiile privind transparența din Directiva privind EU ETS revizuită stabilește că statele membre care au cheltuit peste 25 % din veniturile obținute din licitații pentru a compensa costurile indirecte în orice an trebuie să publice un raport care să prezinte motivele pentru care a fost depășită această sumă. Prin urmare, statele membre vizate au comparat plățile lor aferente costurilor indirecte din 2017 cu veniturile obținute din licitații în anul calendaristic 2016.⁴² În 2017, Belgia (Flandra), Finlanda, Franța, Germania și Țările de Jos au depășit pragul de 25 % și au elaborat un raport în mod corespunzător.

4.1.2.2. Licitarea certificatelor

Începând cu faza a 3-a a EU ETS, licitarea pe piața primară reprezintă modalitatea standard de alocare a certificatelor. Licitările primare sunt reglementate de Regulamentul privind licitațiile*, care prevede calendarul, administrarea și alte aspecte legate de modalitatea de desfășurare a licitațiilor, pentru a se asigura un proces deschis, transparent, armonizat și nediscriminatoriu.

* Regulamentul (UE) nr. 1031/2010 al Comisiei din 12 noiembrie 2010 privind calendarul, administrarea și alte aspecte ale licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul

În 2017, Regulamentul privind licitațiile a fost modificat pentru a redenumi ICE Future Europe (ICE) ca platformă de licitație a Regatului Unit începând cu 10 noiembrie 2017. Modificarea a inclus, de asemenea, dispozițiile necesare pentru viitoarea punere în aplicare a rezervei pentru stabilitatea pieței (MSR). Regulamentul privind licitațiile este în prezent în curs de modificare suplimentară pentru a cota din nou EEX ca platformă de licitații din Germania și a permite scoaterea la licitație a primelor 50 de milioane de certificate pentru Fondul pentru inovare, luate din rezerva pentru stabilitatea pieței din 2020.

Licitările din perioada de raportare au avut loc prin intermediul următoarelor platforme de licitație:

- European Energy Exchange AG („EEX”), care licitează în calitate de platformă comună de licitație pentru 25 de state membre care participă la o procedură comună de achiziții și pentru Polonia, care a optat să nu participe la procedura comună de achiziții, dar care nu și-a desemnat o platformă de licitație separată. Începând din 5 septembrie 2016, EEX desfășoară licitații ca a doua platformă comună de licitație desemnată la 13 iulie 2016;
- EEX, care licitează pentru Germania ca platformă de licitație cu posibilitate de neparticipare;
- ICE, care licitează pentru Regatul Unit ca platformă de licitație cu posibilitate de neparticipare.

⁴² Motivul pentru compararea plăților efectuate în 2017 cu venituri din licitații din 2016 este că plățile din 2017 constituie compensații ale costurilor indirecte suportate de către consumatori pentru achizițiile de energie în anul calendaristic 2016.

Islanda, Liechtenstein și Norvegia nu au început încă să își scoată certificatele la licitație. Se fac demersuri în prezent pentru a permite licitarea acestor certificate pe platforma comună de licitație.

În 2017, EEX, licitând în numele a 27 de state membre, a scos la licitație 89 % din cantitatea totală licitată, iar ICE a scos la licitație 11 % din cantitatea totală, în numele Regatului Unit. Până la 30 iunie 2018 au fost organizate peste 1 270 de licitații.

Tabelul 5 prezintă succint volumele de certificate⁴³ licitate de către EEX și ICE până la 30 iunie 2018, inclusiv licitațiile timpurii⁴⁴ pentru certificate generale.

Tabelul 5: Volumul total al certificatelor din faza a 3-a licitate în perioada 2012-2018

Anul	Certificate generale	Certificate pentru aviație
2012	89 701 500	2 500 000
2013	808 146 500	0
2014	528 399 500	9 278 000
2015	632 725 500	16 390 500
2016	715 289 500	5 997 500
2017	951 195 500	4 730 500
2018 (până la 30 iunie 2018)	482 921 500	1 930 000

Licitările au fost desfășurate, în general, fără dificultate, iar prețurile de închidere a licitațiilor au fost, în general, în concordanță cu prețurile de pe piața secundară.

Între ianuarie 2017 și iunie 2018 au fost anulate patru licitații deoarece prețul de rezervă nu fusese respectat sau volumul total de licitații nu corespundea volumului licitat. Împreună cu acestea patru, de la sfârșitul anului 2012 au fost anulate în total nouă dintre cele peste 1 270 de licitații desfășurate. Apendicele 2 la anexă prezintă succint prețurile de închidere a licitațiilor, numărul participanților și rata de acoperire pentru licitațiile de certificate generale din 2013 până în 30 iunie 2018. Platformele de licitație publică la timp rezultatele detaliate ale fiecărei licitații, pe site-uri specifice. Informații suplimentare referitoare la desfășurarea licitațiilor, inclusiv la participare, rate de acoperire și prețuri, pot fi găsite în rapoartele statelor membre publicate pe site-ul Comisiei⁴⁵.

⁴³ Volumele de certificate generale au fost stabilite în conformitate cu Decizia 1359/2013/UE. Volumele de certificate pentru aviație au fost stabilite în conformitate cu Decizia nr. 377/2013/UE și cu Regulamentul (UE) nr. 421/2014.

⁴⁴ Licitările timpurii de certificate în faza a 3-a au fost desfășurate în 2012, având în vedere practica comercială răspândită în sectorul energiei electrice, de vânzare a energiei electrice pe bază de contracte „forward” și de achiziționare a factorilor de producție necesari (inclusiv a certificatelor) în momentul comercializării producției.

⁴⁵ https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/auctioning_ro

Totalul veniturilor generate de către statele membre din licitații între 2012 și 30 iunie 2018 a depășit 26 de miliarde EUR (numai în 2017, veniturile totale obținute au fost de 5,6 miliarde EUR). Directiva privind EU ETS prevede că cel puțin 50 % din veniturile rezultate din licitații, inclusiv toate veniturile generate din certificatele distribuite în scopul solidarității și al creșterii, ar trebui să fie utilizate de statele membre pentru scopuri legate de climă și energie. Conform informațiilor prezentate Comisiei, statele membre au cheltuit sau au planificat să cheltuiască în 2017 aproximativ 80 % din aceste venituri în scopuri specifice legate de climă și energie⁴⁶.

4.1.2.3. Derogare de la licitarea integrală pentru sectorul energiei electrice

Articolul 10c din Directiva privind EU ETS prevede o derogare de la regula generală privind licitarea pentru a sprijini investițiile în modernizarea sectorului energiei electrice în anumite state membre ale UE cu venituri reduse. Opt din cele zece state membre eligibile* recurg la această derogare și alocă producătorilor de energie electrică un număr de certificate cu titlu gratuit, cu condiția ca aceștia să efectueze investițiile corespunzătoare.

Certificatele alocate cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c se scad din volumul de certificate pe care respectivul stat membru l-ar licita în alte condiții. În funcție de normele naționale de aplicare a derogării, producătorii de energie electrică pot să beneficieze de certificate de emisii cu titlu gratuit cu o valoare echivalentă cu investițiile pe care le realizează din planurile lor naționale de investiții sau cu o valoare echivalentă cu plățile efectuate către un fond național prin intermediul căruia sunt finanțate astfel de investiții. Întrucât alocarea cu titlu gratuit a certificatelor pentru producătorii de energie electrică în temeiul articolului 10c din Directiva privind ETS ar implica, în principiu, ajutoare de stat, schemele naționale de punere în aplicare a derogării prevăzute la articolul 10c au fost compensate în temeiul normelor privind ajutoarele de stat și sunt supuse cerințelor impuse de orientările privind ajutorul de stat.**

Alocarea tranzitorie cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c va continua să fie disponibilă în următoarea perioadă de comercializare, dar cu dispoziții privind o transparență sporită și cu opțiunea statelor membre eligibile de a utiliza în totalitate sau parțial alocarea în temeiul articolului 10c pentru a sprijini investițiile din cadrul Fondului pentru modernizare (a se vedea secțiunea 2.3).

*Bulgaria, Cipru, Republica Cehă, Estonia, Ungaria, Letonia, Lituania, Malta, Polonia și România sunt eligibile pentru derogare. Malta și Letonia au decis să nu recurgă la acest drept.

** Orientări privind anumite măsuri de ajutor de stat acordate în contextul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră după 2012, JO C158, 5.6.2012, p. 4.

⁴⁶ Informații suplimentare privind utilizarea veniturilor din licitații de către statele membre sunt disponibile în raportul din 2018 privind progresele înregistrate în materie de schimbări climatice: COM/2018/716 final, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=COM:2018:716:FIN>

Numărul certificatelor alocate cu titlu gratuit producătorilor de energie electrică în 2017 este indicat în tabelul 1 din apendicele 1 la anexă, în timp ce numărul maxim de certificate pe an este indicat în tabelul 2 din apendicele 1.

Valoarea totală a sprijinului pentru investiții raportat pentru perioada 2009-2017 se ridică la aproximativ 11,3 miliarde EUR. Aproximativ 80 % din această sumă a fost dedicată actualizării și adaptării infrastructurii, în timp ce restul investițiilor au fost realizate în domeniul tehnologiilor curate sau al diversificării aprovizionării cu energie.

Certificatele nealocate pot fi licitate sau, în conformitate cu dispozițiile Directivei privind EU ETS revizuite, pot fi alocate în perioada 2021-2030 pentru investițiile prevăzute la articolul 10c și selectate prin licitație deschisă (a se vedea secțiunea 2.3). Figura 2 indică numărul de certificate alocate în perioada 2013-2017.

Figura 2: Certificate alocate cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c

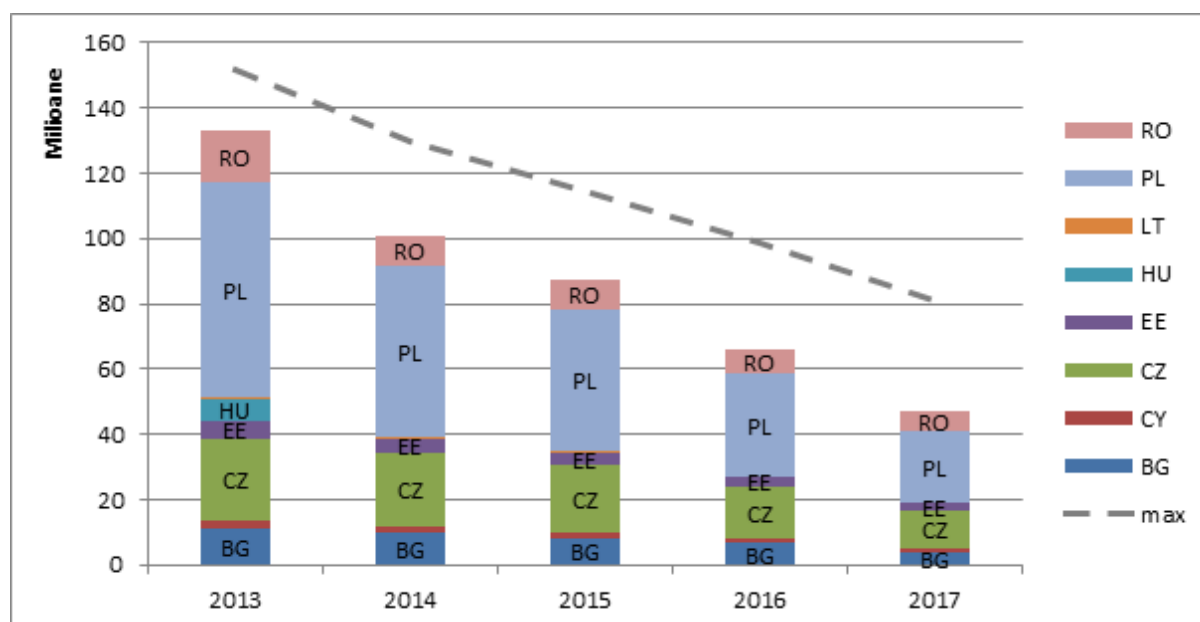
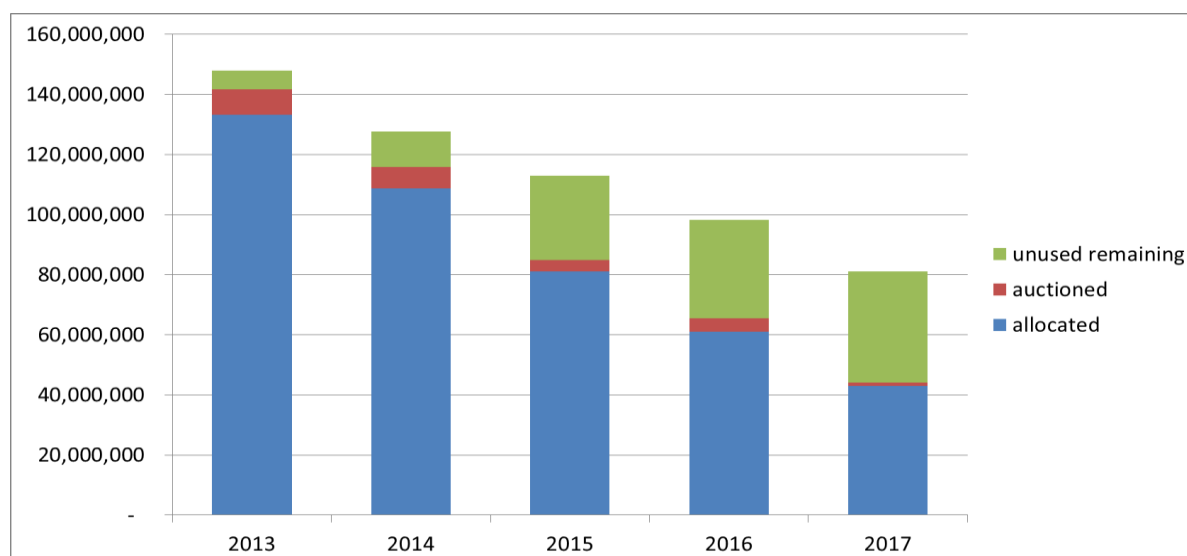

Figura 3 indică, pentru certificatele emise în temeiul articolului 10c, măsura în care acestea au fost alocate sau licitate, ori în care acestea au rămas neutilizate (nici nealocate, nici licitate). De exemplu, nu au fost încă acordate cu titlu gratuit sau licitate 113 milioane de certificate care fuseseră scăzute din cota Poloniei de certificate de licitat în perioada 2013-2017 în scopul articolului 10c.

Figura 3: Distribuția certificatelor (alocate, licitate, rămase neutilizate)

	Certificate alocate
	Certificate licitate
	Certificate rămase neutilizate

Tabelul 6 indică numărul de certificate emise în temeiul articolului 10c până în anul 2017 care au fost licitate în perioada 2013-2017, precum și numărul de certificate neutilizate rămase. Ultima coloană a tabelului indică numărul de certificate care pot fi transferate până la această dată și alocate în perioada 2021-2030 investițiilor selectate printr-o procedură de licitație deschisă.

Tabelul 6: Tratarea certificatelor neutilizate emise în temeiul articolului 10c în perioada 2013-2017

Stat membru	Numărul de certificate emise în temeiul articolului 10c care au fost licitate (în milioane)	Numărul de certificate rămase neutilizate ⁴⁷ (în milioane)
BG	7,8	1,1
CY	0,0	0,0
CZ	0,2	0,2
EE	0,3	0,4
HU	0	0,9
LT	0,7	0,4
PL	0,0	113,3
RO	12,4	4,4
Total	21,4	119,6

4.1.3. Credite internaționale

Participanții la EU ETS pot utiliza credite internaționale din cadrul mecanismului de dezvoltare nepoluantă al Protocolului de la Kyoto (CDM) și al mecanismului de implementare în comun (JI) în vederea îndeplinirii parțiale a obligațiilor care le revin în cadrul EU ETS până în 2020*. Aceste credite sunt instrumente financiare care reprezintă o tonă de CO₂ eliminată sau redusă din atmosferă ca urmare a unui proiect de reducere a emisiilor. În faza a 3-a, creditele nu mai sunt restituite în mod direct, ci pot fi schimbate în certificate în orice moment pe parcursul anului calendaristic.

Se aplică o serie de standarde de calitate în cazul utilizării creditelor de către participanții la EU ETS: nu se acceptă credite din proiecte care se referă la domeniul nuclear, al împăduririi sau reîmpăduririi, iar proiectele noi înregistrate după 2012 trebuie să fie desfășurate în țările cel mai puțin dezvoltate. De asemenea, se aplică niveluri maxime ale creditelor care pot fi utilizate de instalațiile staționare și de operatorii de aeronave**.

În conformitate cu dispozițiile Directivei privind EU ETS revizuite, creditele internaționale nu vor mai fi utilizate pentru asigurarea conformității cu EU ETS în următoarea perioadă de comercializare.

* Proiectele CDM și JI generează credite de carbon, astfel cum sunt prevăzute de Protocolul de la Kyoto: reduceri de emisii certificate (CER), respectiv, unități de reducere a emisiilor (ERU). Regulamentul (UE) nr. 389/2013 al Comisiei prevede că ERU emise de către țări terțe care nu au obiective cuantificate, obligatorii din punct de vedere juridic, de reducere a emisiilor în perioada 2013-2020, astfel cum prevede amendamentul de la Doha la Protocolul de la Kyoto sau care nu au depus un instrument de ratificare legat de amendament, trebuie păstrate în registrul Uniunii doar dacă s-a certificat că acestea se referă la reduceri de emisii stabilite prin verificări ca fiind produse înainte de 2013.

** Regulamentul (UE) nr. 1123/2013 al Comisiei din 8 noiembrie 2013 privind determinarea dreptului la credite internaționale în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, JO L 299, 9.11.2013, p. 32.

Cu toate că numărul exact al drepturilor la credite internaționale în fazele a 2-a și a 3-a (2008-2020) va depinde parțial de cantitatea de emisii verificate viitoare, analiștii de piață estimează că acestea se vor ridica la aproximativ 1,6 miliarde de credite. Începând cu 30 iunie 2018, numărul total de credite internaționale utilizate sau schimbate se ridică la 1,49 de miliarde EUR, reprezentând peste 90 % din suma estimată pentru totalul maxim permis.

Pentru o prezentare generală completă a schimbului de credite internaționale, a se vedea apendicele 3 la anexă.

4.2. Cererea: certificate scoase din circulație

Se estimează că, în 2017, emisiile instalațiilor participante în cadrul EU ETS au crescut ușor cu 0,18 % față de anul 2016, potrivit informațiilor din registrul Uniunii. Deși creșterea ușoară întrerupe tendința de scădere a emisiilor de la începutul celei de a 3-a faze din 2013, aceasta poate fi explicată prin creșterea cu 2,4 % a PIB-ului real, acesta înregistrând cea mai mare creștere anuală de la începutul perioadei de comercializare actuale.

Tabelul 7: Emisii verificate (în milioane de tone echivalent CO₂)

Anul	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Total emisii verificate	1904	1867	1908	1814	1803	1751	1754
Modificare față de anul x-1	-1,8 %	-2 %	2,2 %	-4,9 %	-0,6 %	-2,9 %	0,2 %
Emisii verificate în sectorul energiei	1,155	1,153	1,101	1,011	1,005	957	949
Modificare față de anul x-1		-0,2 %	-4,5 %	-8,1 %	-0,6 %	-4,8 %	-0,8 %
Emisii verificate la instalațiile industriale	749	714	807	803	798	794	805
Modificare față de anul x-1		-4,7 %	13,1 %	-0,6 %	-0,6 %	-0,5 %	1,4 %
Rata de creștere reală a PIB-ului⁴⁸ în UE28	1,7 %	-0,5 %	0,2 %	1,7 %	2,2 %	1,9 %	2,4 %

Date privind PIB-ul, astfel cum sunt raportate la adresa:

<http://epp.eurostat.ec.europa.eu/tgm/table.do?tab=table&init=1&plugin=1&language=en&pcode=tec00115>

(accesată în iulie 2018). Emisiile verificate provenite din activitățile de aviație sunt raportate separat, în secțiunea 5.

Așa cum arată tabelul, creșterea emisiilor a fost determinată în principal de industrie, în timp ce emisiile din sectorul energiei au înregistrat o scădere ușoară.

Numărul de certificate anulate voluntar se ridică la 84 827 de certificate în 2017. Până la sfârșitul lunii iunie 2018 au fost înregistrate în total 300 181 de anulări voluntare de certificate.

4.3. Echilibrarea ofertei și a cererii

La începutul fazei a 3-a în 2013 EU ETS s-a caracterizat printr-un mare dezechilibru structural între oferta și cererea de certificate, acesta fiind de 2,1 miliarde de certificate.

⁴⁸ Date privind PIB-ul, astfel cum sunt raportate la adresa:

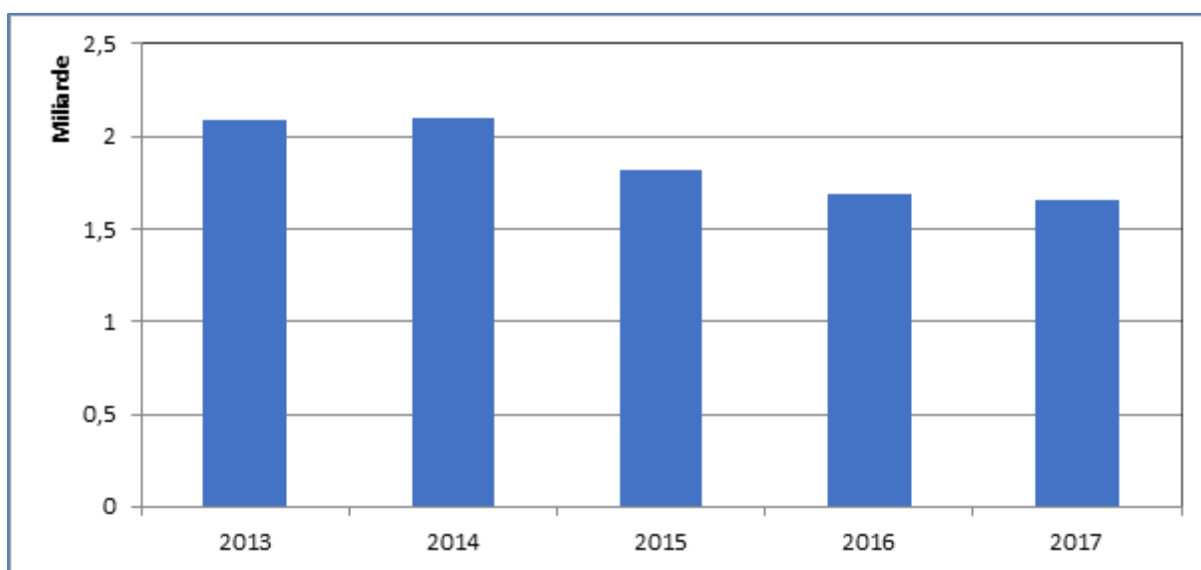
<http://epp.eurostat.ec.europa.eu/tgm/table.do?tab=table&init=1&plugin=1&language=en&pcode=tec00115>

(accesată în iulie 2018)

Excedentul a scăzut în mod constant în perioada de comercializare actuală, rămânând stabil în 2014 și scăzând semnificativ la 1,78 de miliarde de certificate în 2015, la 1,69 miliarde de certificate în 2016 și la 1,65 miliarde de certificate în 2017. Aceste cifre reprezintă o scădere globală cu aproape jumătate de miliard în trei ani. Scăderea reflectă impactul măsurii de „backloading” (concentrarea volumelor licitate către sfârșitul fazei de tranzacționare)⁴⁹ aplicate în perioada 2014-2016, care a fost contrabalansat parțial de scăderea emisiilor în perioada 2013-2016.

Figura 4 prezintă evoluția excedentului pe piața europeană a carbonului până la sfârșitul anului 2017.

Figura 4: Evoluția excedentului pe piața europeană a carbonului în perioada 2013-2017

Pentru a aborda dezechilibrul structural dintre oferta și cererea de certificate și pentru a spori flexibilitatea ofertei de certificate de emisii licitate, în 2015⁵⁰ a fost constituită o rezervă pentru stabilitatea pieței (MSR). MSR va începe să funcționeze în 2019.

⁴⁹ Decizia nr. 1359/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 decembrie 2013 de modificare a Directivei 2003/87/CE prin clarificarea dispozițiilor privind calendarul licitațiilor de cote de emisie de gaze cu efect de seră, JO L 343, 19.12.2013, p. 1.

⁵⁰ Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 2015 privind înființarea și funcționarea unei rezerve pentru stabilitatea pieței aferentă schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și de modificare a Directivei 2003/87/CE, JO L 264, 9.10.2015, p. 1.

O noțiune-cheie pentru funcționarea MSR este numărul total de certificate aflate în circulație (NTCA). Se vor adăuga certificate la rezervă dacă NTCA depășește un prag superior prestabilit (833 de milioane de certificate) și se vor elibera certificate din rezervă dacă numărul total de certificate aflate în circulație se situează sub un prag prestabilit mai scăzut (sub 400 de milioane de certificate)*. Prin urmare, MSR absoarbe sau eliberează certificate dacă numărul certificatelor aflate în circulație se situează în afara unui interval prestabilit. Certificatele amânate și așa-numitele certificate nealocate** vor fi, de asemenea, introduse în rezervă.

Numărul total de certificate aflate în circulație, care este relevant pentru stabilirea alimentărilor cu certificate și a eliberărilor acestora din MSR se calculează cu ajutorul formulei următoare:

$$\text{NTCA} = \text{Ofertă} - (\text{Cerere} + \text{certificate din MSR})$$

Componentele ofertei și cererii utilizate în formulă sunt descrise în detaliu în tabelul 1 din apendicele 4 la anexă.

*Sau în cazul în care se adoptă măsuri în temeiul articolului 29a din Directiva privind EU ETS

**Certificatele nealocate sunt certificate de emisii care nu sunt alocate în temeiul articolului 10a alineatul (7) din Directiva privind EU ETS, adică certificatele rămase în rezerva pentru instalațiile nou-intrate, și care sunt rezultate din aplicarea articolului 10a alineatele (19) și (20), și anume certificatele prevăzute pentru alocarea cu titlu gratuit pentru instalații, dar care au rămas nealocate ca urmare a încetării (parțiale) a activității sau a reducerilor semnificative în ceea ce privește capacitatea. Nu se preconizează plasarea în rezerva pentru stabilitatea pieței, în temeiul articolului 1 alineatul (3) din Decizia (UE) 2015/1814, a certificatelor „nealocate” de facto care rezultă din aplicarea factorului relevant de relocare a emisiilor de carbon în cazul sectoarelor care nu sunt incluse în lista privind relocarea emisiilor de carbon în perioada curentă, și nici a certificatelor care nu sunt alocate în conformitate cu articolul 10c din Directiva privind ETS. Așadar, aceste tipuri de certificate nu sunt acoperite [a se vedea p. 225 din Evaluarea impactului SWD(2015) 135 final] care însoțește propunerea de revizuire a Directivei privind EU ETS în faza a 4-a.

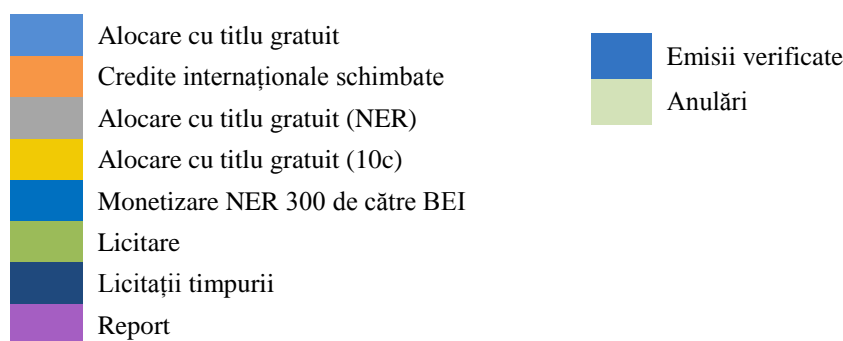
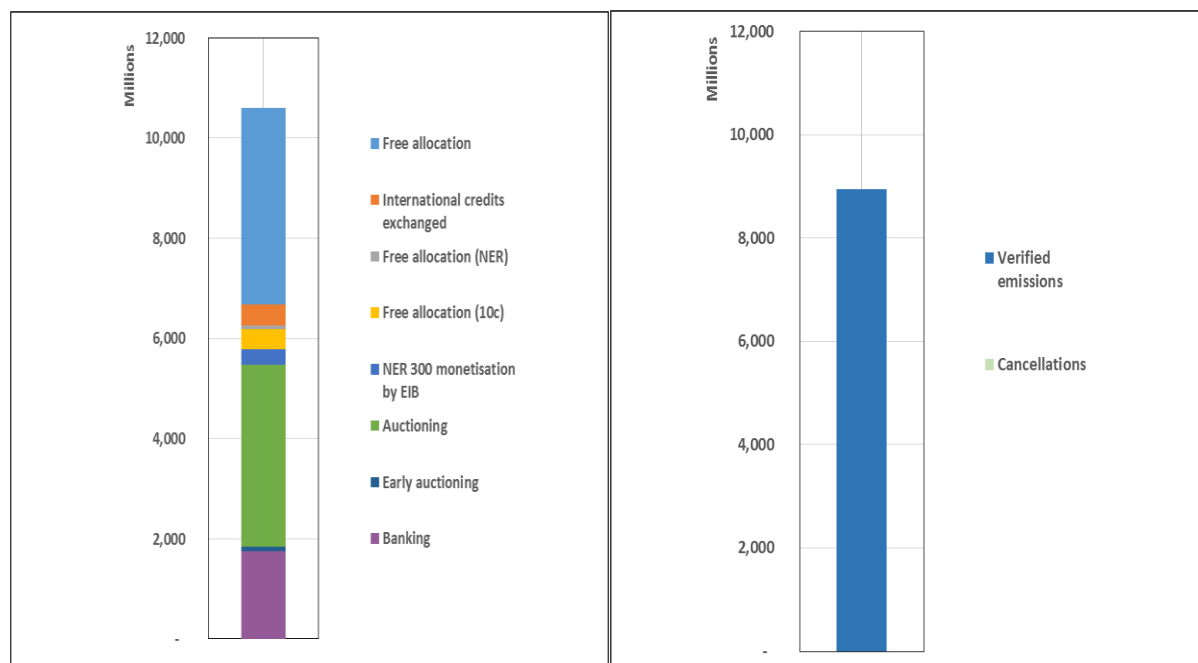
Raportul privind piața carbonului permite consolidarea cifrelor privind oferta și cererea care sunt publicate în conformitate cu calendarul obligațiilor de raportare care decurg din Directiva privind EU ETS și cu dispozițiile de punere în aplicare a acesteia. Acest calendar, datele relevante și domeniul de aplicare sunt prezentate în tabelul 2 din apendicele 4 la anexă. Figura 5 prezintă structura ofertei și cererii în 2017. Datele relevante au fost, de asemenea, publicate în cadrul comunicării privind numărul total de certificate aflate în circulație (NTCA) în scopul MSR⁵¹.

⁵¹ C(2018) 2801 final, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2018_2801_en.pdf

Figura 5: Structura ofertei și cererii cumulate până la sfârșitul anului 2017

Oferta (cumulată, milioane)

Cererea (cumulată, milioane)

În procesul de pregătire pentru momentul în care MSR va deveni operațională în 2019, Comisia a publicat periodic, începând de la jumătatea lunii mai 2017⁵², NTCA pentru anul precedent. NTCA a fost publicat pentru a doua oară în luna mai 2018, corespunzând unui număr de 1 654 574 598 de certificate⁵³. Publicarea din 2018 va conduce, pentru prima dată, la introducerea de certificate în MSR, reducându-se volumul de certificate licitate în primele 8 luni ale anului 2019.

Directiva privind EU ETS revizuită realizează două modificări semnificative în ceea ce privește funcționarea MSR (a se vedea, de asemenea, secțiunea 2.1). În primul rând, procentul NTCA care urmează să fie introdus în rezervă în perioada 2019-2023 este dublat de la 12 % la 24 %. Aceasta determină o creștere semnificativă a ritmului de reducere a

⁵² C(2017) 3228 final, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2017_3228_en.pdf

⁵³ C(2018) 2801 final, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2018_2801_en.pdf

excedentului. În al doilea rând, începând din anul 2023, certificatele deținute în MSR care depășesc volumul de licitații din anul precedent nu mai sunt valabile.

Astfel, pe baza NTCA din 2018 și a legislației revizuite, volumele de licitații pentru 2019 vor fi reduse cu aproape 265 de milioane de certificate în primele opt luni ale anului 2019, ceea ce corespunde unui procent de 16 % din excedent. Prin urmare, în primele opt luni ale anului 2019, se vor licita cu aproximativ 40 % mai puține certificate decât în perioada corespunzătoare din 2018. Pe baza volumului de licitații pentru anul 2019, apendicele 7 oferă informații privind contribuțiile statelor membre la MSR în perioada ianuarie-august 2019.

5. AVIAȚIE

Sectorul aviației face parte din EU ETS din 2012. Legislația inițială acoperea toate zborurile din interiorul și din afara Spațiului Economic European (SEE). Cu toate acestea, UE a limitat obligațiile pentru perioada 2012-2016 la zborurile din interiorul SEE, pentru a sprijini elaborarea de către Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI) a unei măsuri globale pentru reducerea emisiilor din sectorul aviației.

În octombrie 2016, Adunarea OACI a convenit asupra unei rezoluții privind schema de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională (CORSIA), care va începe în 2021. CORSIA este concepută ca schemă de compensare a emisiilor de carbon, având ca obiectiv stabilizarea emisiilor generate de aviația internațională la nivelurile din 2020. În contextul acestui rezultat, Directiva privind EU ETS a fost modificată în 2017 pentru a se extinde domeniul de aplicare în interiorul SEE pentru sectorul aviației până în 2023.

În așteptarea adoptării de către OACI a instrumentelor CORSIA relevante și a deciziilor ulterioare ale UE privind o posibilă punere în aplicare a CORSIA în UE, și pentru a da un impuls permanent procesului internațional, UE a decis, în 2017, să prelungească actuala derogare de la obligațiile EU ETS pentru zborurile înspre și dinspre țări terțe până la 31 decembrie 2023, sub rezerva reexaminării.⁵⁴ Astfel, domeniul de aplicare actual în interiorul SEE este menținut până în 2023. Ulterior, în absența unei revizuirii, acesta ar reveni la „domeniul de aplicare integral” inițial.

În plus, Directiva privind EU ETS revizuită prevede că, printr-o revizuire a directivei, Comisia Europeană ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la modalitățile de transpunere a CORSIA în dreptul UE. Aceasta prevede, de asemenea, aplicarea unui factor liniar de reducere cu 2,2 % la certificatele pentru aviație începând din 2021.

⁵⁴ Regulamentul (UE) 2017/2392 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea menținerii actualelor limitări ale domeniului de aplicare pentru activitățile de aviație și în vederea pregătirii punerii în aplicare a unei măsuri globale bazate pe piață începând din 2021, JO L 350, 29.12.2017, p. 7.

În 2017, certificatele au fost emise în concordanță cu domeniul de aplicare limitat la teritoriul SEE. Alocarea cu titlu gratuit s-a ridicat la puțin peste 33,1 milioane de certificate. Acest număr cuprinde alocarea cu titlu gratuit (puțin peste 32,0 de milioane de certificate) și aproape 1,1 milioane de certificate cu titlu gratuit alocate din rezerva specială pentru operatorii nou-intrați pe piață și pentru cei aflați în plină dezvoltare. Alocările din această rezervă sunt dublate în perioada 2017-2020, deoarece se referă la întreaga perioadă 2013-2020.

În ceea ce privește evoluția emisiilor din sectorul aviației, emisiile verificate au continuat să crească, ajungând la 64,2 milioane de tone de CO₂ în 2017, ceea ce reprezintă o creștere cu 4,5% față de 2016.

Volumul de certificate licitate în perioada ianuarie-decembrie 2017 a fost de aproximativ 4,7 milioane de certificate.

Tabelul 8 prezintă o sinteză a emisiilor verificate, a alocărilor cu titlu gratuit și a volumelor de certificate licitate pentru sectorul aviației de la începutul fazei a 3-a.

Tabelul 8: Emisii verificate și alocări în sectorul aviației

Anul	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Emisii verificate (în milioane de tone de CO₂)	53,5	54,8	57,1	61,5	64,2	
Modificarea emisiilor verificate față de anul x-1		2,5 %	4,1 %	7,6 %	4,5 %	
Alocare cu titlu gratuit (UE28+statele SEE/AELS, în milioane de certificate)⁵⁵	32,5	32,4	32,2	32,0	32,0	
Alocare cu titlu gratuit din rezerva specială pentru operatorii nou-intrați pe piață și operatorii aflați în	0	0	0	0	1,1	1,1
Volum de certificate licitate (în milioane)	0	9,3	16,4	5,9	4,7	1,9 ⁵⁶

⁵⁵ Aceste numere nu iau în considerare închiderile operatorilor de aeronave.

⁵⁶ Până la sfârșitul lunii iunie 2018.

Volumele de certificate pentru aviație licitate în perioada 2013-2015 reflectă decizia din 2013 a colegiuitorului de a „amâna termenul-limită”⁵⁷ și de a limita obligațiile în materie de climă numai la zborurile din interiorul SEE. Conformitatea pentru sectorul aviației a fost amânată pentru 2012 și 2013. Astfel, volumele amânate din 2012 au fost licitate în 2014, în timp ce conformitatea pentru emisiile din sectorul aviației din anii 2013 și 2014 a fost asigurată între ianuarie și aprilie 2015.

⁵⁷ Decizia nr. 377/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2013 privind derogarea temporară de la Directiva 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității, Text cu relevanță pentru SEE, JO L 113, 25.4.2013, p. 1.

6. SUPRAVEGHEREA PIETEI

În temeiul noii directive privind piețele instrumentelor financiare* (MiFID 2), certificatele de emisii sunt clasificate drept instrumente financiare începând de la 3 ianuarie 2018. Aceasta înseamnă că normele aplicabile piețelor financiare tradiționale [cele care includ comercializarea de instrumente financiare derivate aferente emisiilor de dioxid de carbon pe platformele principale sau extrabursiere (OTC)] se aplică, de asemenea, segmentului la vedere al pieței secundare a carbonului (tranzacții în certificate de emisii pentru livrare imediată pe piața secundară). Astfel, acest segment este pus pe picior de egalitate cu piața instrumentelor financiare derivate în ceea ce privește transparența, protecția investitorilor și integritatea. Supravegherea pe piața primară este reglementată în continuare de Regulamentul privind licitațiile, în privința altor aspecte decât cele referitoare la abuzul de piață.

Având în vedere referințele încrucișate la definițiile instrumentelor financiare din MiFID 2, se aplică alte acte legislative privind piața financiară. Acest lucru este valabil în special în cazul Regulamentului privind abuzul de piață (MAR)**, care reglementează tranzacțiile și conduita în materie de certificate de emisii, atât pe piața primară, cât și pe piața secundară. În mod similar, o referință încrucișată la MiFID 2 în Directiva privind combaterea spălării banilor*** va declanșa o aplicare obligatorie, de către operatorii de pe piața emisiilor de dioxid de carbon care dețin autorizații conform MiFID, a unor măsuri de precauție privind clientela lor de pe piața secundară la vedere a certificatelor de emisii. ****

* Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE.

** Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei.

*** Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei.

**** Măsurile de precauție sunt deja obligatorii pe piața primară și pe piața secundară pentru instrumentele financiare derivate aferente certificatelor de emisii.

MiFID 2 și MAR, ambele adoptate în 2014, au în vedere anumite adaptări ale regimului general la particularitățile pieței carbonului (a se vedea Raportul privind piața carbonului 2015)⁵⁸.

Mai multe măsuri care reglementează aspecte detaliate privind dispozițiile în temeiul MiFID 2⁵⁹ și MAR⁶⁰ au fost adoptate în perioada 2016-2018.

⁵⁸ COM(2015) 576 final,

https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/strategies/progress/docs/com_2015_576_annex_1_cover_en.pdf

6.1. Natura juridică și tratamentul fiscal al certificatelor de emisii

Natura juridică și tratamentul fiscal al certificatelor de emisii diferă de la o țară la alta, deoarece aceste două aspecte nu sunt definite în Directiva privind ETS. Țările sunt obligate ca, în cadrul rapoartelor lor elaborate în temeiul articolului 21, să prezinte anual informații cu privire la regimurile lor naționale legate de natura juridică și de tratamentul fiscal al certificatelor. În pofida lipsei de armonizare, în ultimul deceniu s-a dezvoltat o piață foarte lichidă și matură. Cadrul actual de reglementare prevede bazele juridice necesare pentru o piață transparentă și lichidă a carbonului, asigurând în același timp stabilitatea și integritatea pieței.

Natura juridică a certificatelor din diferite țări variază de la instrumente financiare și active necorporale, la drepturi de proprietate și mărfuri. Conform rapoartelor elaborate în temeiul articolului 21 și prezentate în 2018, cel puțin cinci țări participante (DE, IE, IT, NO, SE) au raportat, au pus în aplicare sau au avut în vedere modificări ale legislației naționale, mai ales modificări privind punerea în aplicare a MiFID2⁶¹.

În ceea ce privește tratamentul fiscal al certificatelor de emisii, doar trei țări au raportat că aplică taxa pe valoarea adăugată (TVA) la emiterea certificatelor de emisii. În schimb, TVA este datorată la tranzacționarea certificatelor de emisii pe piața secundară în majoritatea țărilor participante (toate, cu excepția CY, EE, IS, LI).

Majoritatea țărilor au raportat că aplică mecanismul de taxare inversă în cazul tranzacțiilor interne care implică certificate de emisii. Derogarea de la taxarea inversă transferă răspunderea pentru plata TVA-ului aferent tranzacției de la vânzătorul la cumpărătorul unui bun sau serviciu și constituie o garanție eficace împotriva fraudei în domeniul TVA. În noiembrie 2018, Consiliul a adoptat o modificare⁶² a Directivei 2006/112/CE (Directiva TVA) cu scopul de a extinde perioada de aplicare a derogării după sfârșitul anului 2018, până la 30 iunie 2022. Statele membre sunt încurajate să aplice în continuare mecanismul de taxare inversă pentru a oferi o protecție adecvată permanentă pieței carbonului.

⁵⁹ https://ec.europa.eu/info/law/markets-financial-instruments-mifid-ii-directive-2014-65-eu/amending-and-supplementary-acts/implementing-and-delegated-acts_en

⁶⁰ https://ec.europa.eu/info/law/market-abuse-regulation-eu-no-596-2014/amending-and-supplementary-acts/implementing-and-delegated-acts_en

⁶¹ Clasificarea certificatelor de emisii din MiFID2 în cadrul instrumentelor financiare la nivelul UE nu necesită automat o (re)clasificare legală a certificatelor în temeiul legislației naționale, deoarece aceasta este efectuată în scopul aplicării regulamentului privind piețele financiare din UE și nu vizează să abordeze natura juridică a certificatelor de emisii (din motive de drept privat) sau tratamentul contabil al acestora.

⁶² Directiva (UE) 2018/1695 a Consiliului din 6 noiembrie 2018 de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește perioada de aplicare a mecanismului opțional de taxare inversă în legătură cu livrările de anumite bunuri și prestările de anumite servicii care prezintă risc de fraudă și a mecanismului de reacție rapidă împotriva fraudei în domeniul TVA, JO L 282, 12.11.2018, p. 5–7.

CertIFICATELE DE EMISII PENTRU ÎNTEPRINDERI POT FI IMPOZITATE SUPPLEMENTAR (DE EXEMPLU, PRIN APLICAREA UNUI IMPOZIT PE PROFIT). ȘAISPREZECE ȚĂRI AU RAPORTAT CĂ NU EXISTĂ O ASTFEL DE IMPOZITARE.

7. MONITORIZAREA, RAPORTAREA ȘI VERIFICAREA EMISIILOR

Monitorizarea, raportarea, verificarea și acreditarea (MRVA) cerințelor EU ETS sunt armonizate în Regulamentul privind monitorizarea și raportarea (MRR)* și în Regulamentul privind acreditarea și verificarea (AVR)**.

Sistemul de monitorizare în cadrul EU ETS este conceput ca o abordare modulară care permite un grad ridicat de flexibilitate pentru operatori în vederea garantării eficienței din punctul de vedere al costurilor și, în același timp, atingerea unui grad ridicat de fiabilitate a datelor privind emisiile monitorizate. În acest scop, sunt permise mai multe metode de monitorizare („bazate pe calcul” sau „bazate pe măsurare”, precum și, în mod excepțional, „bazate pe abordări alternative”). Metodele pot fi combinate pentru părțile individuale ale unei instalații. Pentru operatorii de aeronave, numai metodele bazate pe calcul sunt fezabile, consumul de combustibil fiind un parametru central care urmează să fie stabilit pentru zborurile care fac obiectul EU ETS. Cerința ca operatorii de instalații și de aeronave să aibă un plan de monitorizare aprobat de către autoritatea competentă pe baza MRR împiedică selecția arbitrară a metodelor de monitorizare și previne variațiile în timp.

Prin AVR pentru faza a 3-a și ulterior s-a introdus o abordare armonizată la nivelul UE în ceea ce privește acreditarea verificatorilor. Verificatorii, care sunt persoane juridice sau entități juridice, trebuie să fie acreditați de către un organism național de acreditare (ONA) pentru a putea efectua verificări în conformitate cu AVR. Acest sistem unitar de acreditare are avantajul de a permite verificatorilor să se bucure de recunoașterea reciprocă în toate țările participante, să profite astfel pe deplin de piața internă și să contribuie la asigurarea unei disponibilități suficiente în ansamblu.

* Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, JO L 181, 12.7.2012, p. 30.

** Regulamentul (UE) nr. 600/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind verificarea rapoartelor de emisii de gaze cu efect de seră și a rapoartelor privind datele tonă-kilometru și acreditarea verificatorilor în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, JO L 181, 12.7.2012, p. 1.

7.1. Evoluții generale

Comisia continuă să încurajeze progresele înregistrate în procesul de punere în aplicare de către țări a MRR și a AVR, pe baza orientărilor și a modelelor furnizate⁶³.

⁶³ Modelele privind MRR și AVR și documentele de orientare pot fi găsite la adresa: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/monitoring_ro

Experiența dobândită în ceea ce privește punerea în aplicare a acestor două regulamente a demonstrat că este necesar să se asigure în continuare îmbunătățirea, clarificarea și simplificarea normelor MRVA pentru a se promova mai departe armonizarea, a se reduce sarcina administrativă pentru operatori și țările participante și a se spori mai mult eficiența sistemului.

Începând din februarie 2017, țările participante au fost consultate în vederea actualizării acestor două regulamente, astfel încât să se asigure pregătirea pentru faza a 4-a a EU ETS, precum și îmbunătățirea și simplificarea procedurilor MRVA.

Se recunoaște faptul că eficiența sistemului de asigurare a conformității a fost îmbunătățită din momentul în care MRR a permis țărilor să impună obligativitatea raportării electronice. În 2018, 16 țări participante au raportat utilizarea de modele electronice sau de formate de fișiere specifice pentru planurile de monitorizare, rapoartele privind emisiile, rapoartele de verificare și/sau rapoartele de îmbunătățire pe baza cerințelor minime stabilite de Comisie. Douăsprezece țări participante raportează că utilizează o anumită formă de sistem informatic automatizat pentru raportarea în cadrul EU ETS.

7.2. Monitorizare aplicată

Conform rapoartelor prevăzute la articolul 21, care au fost prezentate în 2018, cele mai multe instalații utilizează metoda bazată pe calcul⁶⁴. Doar 179 de instalații (1,7 %) din 23 de țări au fost declarate ca utilizând sisteme de măsurare continuă a emisiilor, cel mai frecvent în Germania, Franța și Republica Cehă. Deși numărul țărilor este același ca și anul trecut, în ansamblu, există încă 29 de instalații care utilizează această abordare.

Doar 11 țări au declarat utilizarea de metode alternative de către 36 de instalații, care acoperă aproximativ 3,4 milioane de tone de CO₂ echivalent (față de 5,1 milioane de tone de CO₂ echivalent în anul precedent). O instalație din Țările de Jos este responsabilă pentru 35 % din totalul emisiilor raportate în legătură cu metodele alternative.

Cerințele standard ale MRR privind nivelurile minime⁶⁵ sunt respectate de majoritatea instalațiilor. Doar 106 instalații din categoria C (cu una mai mult decât anul trecut) adică 13,7 % (față de 13 % anul trecut) au fost raportate ca abătându-se cu cel puțin un parametru de la obligația de a aplica cele mai înalte niveluri pentru fluxurile de surse majore. Aceste abateri sunt permise numai în cazul în care operatorul demonstrează că cel mai înalt nivel nu este fezabil din punct de vedere tehnic sau presupune costuri nerezonabile. De îndată ce aceste condiții nu se mai aplică, operatorul trebuie să își îmbunătățească sistemul de monitorizare în mod corespunzător. În perioada de raportare pentru 2013, 16 % din totalul

⁶⁴ Principalul motiv este faptul că metodele bazate pe măsurători implică utilizarea unor resurse și cunoștințe semnificative pentru măsurarea continuă a concentrației de GES relevante, pe care mulți operatori mai mici nu le dețin.

⁶⁵ Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei impune tuturor operatorilor să îndeplinească anumite niveluri minime, sursele de emisii mai importante fiind obligate să respecte niveluri mai înalte (fapt ce implică date mai fiabile în materie de calitate), în timp ce, din motive de rentabilitate, surselor mai reduse li se aplică cerințe mai puțin stricte.

instalațiilor din categoria C au fost raportate ca neîndeplinind nivelurile cele mai înalte, într-un fel sau altul. Prin urmare, de la începutul fazei 3, se poate observa o îmbunătățire în ceea ce privește respectarea celor mai înalte niveluri de către instalațiile din categoria C.

În mod similar, rapoartele din 23 de țări participante au indicat că, în ansamblu, 21 % dintre instalațiile din categoria B sunt autorizate cu o anumită formă de abatere de la cerințele standard ale MRR, față de 22 % în anul precedent și 26 % în anul anterior acestuia, demonstrând o îmbunătățire constantă în ceea ce privește respectarea celor mai înalte niveluri.

7.3. Verificare acreditată

Numărul total al verificatorilor nu este precizat în rapoartele prevăzute la articolul 21, însă o estimare rezonabilă bazată pe numărul acreditat pentru activitățile de ardere (domeniul principal al acreditării) relevă faptul că, în ceea ce privește verificările efectuate în 2017, în total au fost cel puțin 124 de verifcatori acreditați diferiți. În domeniul aviației, rapoartele prevăzute la articolul 21, care au fost prezentate în 2018, indică faptul că au existat 46 de verifcatori acreditați individuali pentru verificările din 2017. Cooperarea Europeană pentru Acreditare (EA) furnizează un link central către organismele naționale de acreditare (ONA-urile) relevante și listele acestora de verifcatori acreditați pentru EU ETS⁶⁶.

Recunoașterea reciprocă a verificatorilor de către țările participante funcționează cu succes: douăzeci și șase de țări au raportat că cel puțin un verifcator străin își desfășoară activitatea pe teritoriul lor.

S-a constatat că există un nivel ridicat de conformitate a verificatorilor în ceea ce privește AVR. Polonia a raportat o suspendare a unui verifcator, iar două țări (PL și CZ) au raportat retragerea acreditării în 2017 în cazul unuia și, respectiv, a doi dintre verifcatori. Această situație este comparată cu o suspendare și o retragere raportată pentru anul 2016 și nicio suspendare sau retragere pentru anul 2015. Numai Polonia a raportat o reducere efectuată în domeniul de aplicare al acreditării a doi verifcatori pentru 2017, față de o reducere pentru un verifcator în 2016, iar patru țări au raportat astfel de reduceri pentru cinci verifcatori în 2015.

Nouă țări au raportat primirea de plângeri cu privire la verifcatori în acest an (cu una mai mult decât anul trecut). Însă numărul total de plângeri este mai mic cu 12 %. 95 % dintre plângerile primite sunt raportate ca fiind soluționate (asemenea anului anterior, când această rată a fost de 96 %). Douăsprezece țări au raportat identificarea de neconformități la nivelul verifcatorilor în cadrul procesului de schimb de informații între ONA și autoritățile competente (față de nouă în anul anterior).

⁶⁶ Lista EA a punctelor de acces către verifcatorii acreditați ai ONA pentru EU ETS: <http://www.european-accreditation.org/information/national-accreditation-bodies-having-been-successfully-peer-evaluated-by-ea>

8. PREZENTARE GENERALĂ A PROCEDURILOR ADMINISTRATIVE

Țările care participă la EU ETS utilizează abordări diferite în ceea ce privește autoritățile competente responsabile cu punerea în aplicare. În unele țări sunt implicate mai multe autorități locale, în timp ce în alte țări, această abordare este mult mai centralizată.

De la ultima perioadă de raportare nu au fost observate modificări semnificative în ceea ce privește procedurile administrative ale țărilor participante. Conform rapoartelor prevăzute la articolul 21, care au fost prezentate în 2018, au existat, în medie, cinci autorități competente implicate în procesul de punere în aplicare a EU ETS pentru fiecare țară.⁶⁷ În ceea ce privește coordonarea dintre autorități, au fost raportate diferite instrumente și metode, cum ar fi instrumentele legislative pentru gestionarea centralizată a planurilor de monitorizare sau rapoarte privind emisiile (în 13 țări), furnizarea de instrucțiuni și orientări obligatorii de către o autoritate centrală competentă autorităților locale (în 9 țări), grupuri de lucru sau întâlniri regulate între autorități (în 15 țări) și utilizarea unei platforme informatice comune (în 11 țări), printre altele. Opt țări (CY, EE, IE, IS, IT, LI, LU, MT) au precizat că nu a fost instituită niciuna dintre structurile de mai sus.

Referitor la taxele administrative impuse în ceea ce privește procedura de autorizare și cea de aprobare a planurilor de monitorizare, 14 țări au raportat în 2018 că nu percep nicio taxă de la operatorii de instalații (CY, DE, EE, FR, GR, IE, LI, LT, LU, LV, MT, NL, SE, SK), la fel ca și în anul anterior. Din nou, fără nicio diferență față de anul trecut, operatorii de aeronave din 15 țări nu plătesc taxe (BE, CY, CZ, DE, EE, ES, GR, LI, LT, LU, LV, MT, NL, SE, SK). Taxele variază semnificativ în funcție de țară și de serviciul specific furnizat. De exemplu, taxele pentru procedura de autorizare și de aprobare a planului de monitorizare pentru instalații au valori de la 5 la 7 690 EUR, iar pentru sectorul aviației, taxele pentru procedura de aprobare a planului de monitorizare variază între 5 și 2 400 EUR.

În ansamblu, sistemele țărilor participante sunt, în mare măsură, eficiente, întrucât sunt aliniate la organizarea administrativă a acestora. Comunicarea între autoritățile locale și schimbul de bune practici între autoritățile competente, inclusiv prin intermediul activităților Forumului privind conformitatea cu EU ETS și al Conferinței privind conformitatea cu EU ETS, ar trebui să fie consolidate și încurajate în continuare.

9. CONFORMITATE ȘI APLICARE

Directiva privind EU ETS prevede o sancțiune financiară pentru exces de emisii, în valoare de 100 EUR (indexată), pentru fiecare tonă de CO₂ emis, pentru care nu a fost restituit în timp util niciun certificat. Alte penalități aplicabile încălcării dispozițiilor în cadrul punerii în aplicare a EU ETS sunt, conform dispozițiilor naționale, stabilite de țara în cauză.

⁶⁷ În unele cazuri, țările pot să raporteze un număr multiplu de autorități regionale/locale ca autoritate competentă unică.

EU ETS se caracterizează printr-o rată de conformitate foarte ridicată: în fiecare an, aproximativ 99 % din emisii sunt acoperite la timp de numărul necesar de certificate. În 2017, aproximativ 1 % din instalațiile care au raportat emisii nu au restituit, până la termenul-limită de 30 aprilie 2018, certificatele care acoperă toate emisiile lor. Aceste instalații au reprezentat aproximativ 0,4 % din emisiile care fac obiectul EU ETS . În sectorul aviației, nivelul de conformitate a fost, de asemenea, foarte ridicat: operatorii de aeronave responsabili pentru 98 % din emisiile care fac obiectul EU ETS cauzate de sectorul aviației au respectat normele.

Autoritățile competente continuă să efectueze diverse controale de conformitate asupra rapoartelor anuale privind emisiile. Conform rapoartelor prevăzute la articolul 21, care au fost prezentate în 2018, toate țările participante verifică integralitatea rapoartelor anuale privind emisiile (100 % din rapoarte, cu excepția țărilor ES 95 %, FR 99 %, SE 3 % și UK 59 %). În plus, rapoartele indică faptul că, în medie, țările verifică aproape 80 % din rapoarte pentru stabilirea consecvenței cu planurile de monitorizare (toate țările) și aproximativ 74 % din rapoarte pentru stabilirea consecvenței cu datele de alocare (toate țările, cu excepția FI, IT, MT, NO și SE). Douăzeci și patru de țări au declarat că au efectuat, de asemenea, controale încrucișate în raport cu alte date, pentru stabilirea conformității.

Pe baza rapoartelor prevăzute la articolul 21, care au fost prezentate în 2018, autoritățile competente din cincisprezece țări au realizat estimări prudente privind datele lipsă în cazul a 131 de instalații. Cu toate acestea, 79 dintre acestea au fost raportate de Regatul Unit pentru emisiile din anii anteriori anului 2017, pe baza unor erori istorice descoperite recent. Eliminând datele furnizate de Regatul Unit din datele totale pentru 2017, au fost raportate estimări prudente pentru 52 de instalații (aproximativ 0,5 % din totalul instalațiilor), față de 57 de instalații (0,5 %) pentru 2016 și 45 (0,4 %) pentru 2015. Cantitatea raportată a emisiilor afectate în 2017 a fost de 2,8 milioane de tone de CO₂ (față de 1,9 milioane de tone de CO₂ anul trecut și 8,3 milioane de tone în anul anterior acestuia), aproximativ 0,2 % din totalul emisiilor (față de 0,1 % și 0,5 % pentru anul 2016 și, respectiv, 2015). Motivele cel mai frecvent invocate pentru realizarea estimărilor prudente au fost lipsa unui raport de emisii până la 31 martie sau întocmirea unor rapoarte de emisii care nu respectau în totalitate cerințele MRR/AVR.

Opt țări au raportat estimări prudente privind datele lipsă pentru sectorul aviației cu privire la 33 de operatori de aeronave (6,1 % din total) și 0,8 % din emisiile generate de sectorul aviației. Acest rezultat este comparabil cu cei 18 operatori de aeronave (3,5 %) raportați de patru țări anul trecut.

De asemenea, controalele efectuate de autoritățile competente rămân importante deoarece completează activitățile verficatorului. Pentru 2017, toate țările au confirmat că efectuează controale suplimentare în cazul instalațiilor. Cele mai multe țări au raportat o abordare similară cu privire la operatorii de aeronave (cu excepția CY, EL, IT, LI și RO). Majoritatea țărilor (toate, cu excepția EL, IT, LU, MT și SE) au raportat că au efectuat controale prin sondaj la instalații în 2017.

Pentru 2017, nouă țări (BE 1, BG 3, CZ 1, FR 1, IT 8, PL 1, PT 1, RO 6 și UK 8) au raportat aplicarea sancțiunii pentru emisiile în exces pentru 30 instalații. În ceea ce privește sectorul aviației, au fost raportate sancțiuni pentru emisiile în exces pentru 61 de operatori de aeronave (DE 7, ES 3, FR 1, IT 6, LT 1, NL 1, PL 1, PT 6, și UK 35).

Nouă țări au confirmat aplicarea de sancțiuni (altele decât sancțiunile pentru emisii în exces) în perioada de raportare din 2017. Nu au fost raportate sancțiuni privative de libertate, însă au existat amenzi, notificări oficiale sau avertismente finale cu privire la 73 de instalații și 27 de operatori de aeronave, valoarea financiară totală a acestora ridicându-se la 37,8 milioane EUR⁶⁸.

Cele mai frecvente infracțiuni raportate pentru 2017 au fost neraportarea modificărilor în materie de capacitate (24 de cazuri), neprezentarea rapoartelor anuale de emisii verificate până la termenul-limită (23 de cazuri), funcționarea fără autorizație (17 cazuri) și absența unui plan de monitorizare aprobat în mod corespunzător (11 cazuri).

La începutul anului 2018 a început o a cincea evaluare a ciclului de conformitate al EU ETS. Această evaluare urmărește să identifice aspectele legate de conformitatea cu EU ETS la nivelul țărilor participante și să le sprijine în ceea ce privește îmbunătățirea punerii în aplicare a EU ETS, prin identificarea opțiunilor de îmbunătățire, a celor mai bune practici și a nevoilor de formare. Noua evaluare se va baza pe evaluarea anterioară din 2014 și pe activitatea ulterioară de reexaminare a conformității desfășurată prin proiectul de asistență privind MRVA în cadrul EU ETS pentru perioada 2015-2016, în cadrul căruia au fost formulate planuri de acțiune pentru a sprijini țările participante în vederea asigurării conformității lor cu EU ETS.

O noutate esențială a noii evaluări o constituie testul de competență, în cadrul căruia un reprezentant al autorității competente din fiecare țară este invitat să examineze un model de plan de monitorizare, de raport privind emisiile anuale și de alte rapoarte aferente unei instalații. În plus, va fi analizat un set de documente MRVA din cadrul EU ETS pentru o anumită instalație din fiecare țară și vor fi concepute anchete specifice fiecărei țări pentru a finaliza înțelegerea procesului de punere în aplicare a procedurilor de autorizare, inspecție și aplicare a EU ETS, precum și a MRVA.

⁶⁸ Acest total exclude amenziile impuse sectorului aviației în Portugalia, deoarece valorile amenzilor nu au fost încă determinate din cauza proceselor de sancționare aflate de desfășurare.

10. CONCLUZII ȘI PERSPECTIVE

Cea mai importantă evoluție în cursul anului trecut a fost adoptarea unei reforme ambițioase a EU ETS pentru următoarea perioadă de comercializare a acestuia. Reforma permite sistemului UE de comercializare a certificatelor de emisii să contribuie la îndeplinirea obiectivelor UE pentru 2030 în materie de climă și să își îndeplinească angajamentele asumate în cadrul Acordului de la Paris. Sistemul de comercializare a certificatelor de emisii reformat va conduce la reduceri ale emisiilor cu 43 % până în 2030, protejând în același timp competitivitatea industriei europene. În plus, acesta va ajuta industria și sectorul energiei să răspundă provocărilor în materie de inovare și de investiții ale tranziției către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon. În urma adoptării legislației revizuite, atenția a fost îndreptată acum asupra punerii în aplicare a noilor dispoziții înainte de începerea fazei a 4-a. Activitatea de punere în aplicare, în special în ceea ce privește relocarea emisiilor de dioxid de carbon și alocarea cu titlu gratuit, precum și Fondul pentru inovare, este în plină desfășurare (a se vedea apendicele 6).

Modificările legislative convenite în ultimii ani pentru a se aborda excedentul de certificate încep, de asemenea, să dea roade. În principal din cauza concentrării volumelor licitate către sfârșitul fazei de tranzacționare, excedentul de certificate a scăzut deja în mod semnificativ, iar în 2017 a atins cel mai scăzut nivel de la începutul fazei a 3-a. A doua publicare de anul acesta a indicatorului de excedent al rezervei pentru stabilitatea pieței declanșează, pentru prima dată, un transfer al certificatelor în rezervă. Combinată cu măsurile de consolidare a sistemului de comercializare a certificatelor de emisii reformat, această acțiune va determina reducerea volumului licitației în primele opt luni ale anului 2019 cu aproximativ 40 % față de volumul corespunzător din 2018. Datorită volumului dublu de certificate care urmează să fie introduse în rezervă pentru primii cinci ani de funcționare a acesteia, este de așteptat într-o mare măsură ca excedentul să scadă în continuare în mod substanțial în următorii ani. Progresele înregistrate pe aceste fronturi au condus la o mai mare încredere din partea participanților la piață, fapt ilustrat de semnalul consolidat al prețului carbonului în ultimul an.

De asemenea, au fost înregistrate progrese semnificative în domeniul aviației. Pentru a da un impuls permanent procesului internațional de stabilire a unui sistem global de reducere a emisiilor din sectorul aviației și pentru a facilita punerea sa în aplicare în viitor în UE, domeniul de aplicare în interiorul SEE pentru domeniul aviației a fost extins până în 2023. Nivelul de ambiție a fost, de asemenea, ridicat, începând cu 2021, același factor linear de reducere ca și în cazul instalațiilor va fi aplicat pentru prima dată în sectorul aviației, iar plafonul pentru certificatele din sectorul aviației va scădea astfel cu 2,2 % pe an.

Tot în al cincilea an al fazei a 3-a, arhitectura EU ETS a rămas solidă, iar organizarea administrativă în statele membre s-a dovedit a fi eficace. În plus, nivelul general de transparență, protecția investitorilor și integritatea pe piața carbonului au crescut odată cu clasificarea certificatelor de emisii ca instrumente financiare în temeiul noilor norme privind piața financiară. De asemenea, s-a făcut un pas important în vederea protejării permanente a

pieței europene a carbonului împotriva fraudei în domeniul TVA, prin adoptarea unei modificări a Directivei privind TVA, în vederea extinderii aplicării derogării de la mecanismul de taxare inversă până după sfârșitul anului 2018.

Sistemul de comercializare a certificatelor de emisii aplicat și consolidat evidențiază, de asemenea, colaborarea activă cu alte autorități de reglementare și cu parteneri din afara Europei, care dezvoltă sau instituie piețe ale carbonului.

Comisia va continua să monitorizeze piața europeană a carbonului și va prezenta următorul raport în ultima parte a anului 2019.

ANEXĂ

Apendicele 1

Tabelul 1: Numărul de certificate cu titlu gratuit alocate pentru modernizarea sectorului energiei electrice

Stat membru	Numărul de certificate cu titlu gratuit solicitate de statele membre în temeiul articolului 10c				
	2013	2014	2015	2016	2017
BG	11 009 416	9 779 243	8 259 680	6 593 238	3 812 436
CY	2 519 077	2 195 195	1 907 302	1 583 420	1 259 538
CZ	25 285 353	22 383 398	20 623 005	15 831 329	11 681 994
EE	5 135 166	4 401 568	3 667 975	2 934 380	2 055 614
HU	7 047 255 ⁶⁹	nu sunt disponibile date	nu sunt disponibile date	nu sunt disponibile date	nu sunt disponibile date
LT	322 449	297 113	269 475	237 230	200 379
PL	65 992 703	52 920 889	43 594 320	31 621 148	21 752 908
RO	15 748 011	8 591 461	9 210 797	7 189 961	6 222 255
Total	133 059 430	100 568 867	87 532 554	65 990 706	46 985 124

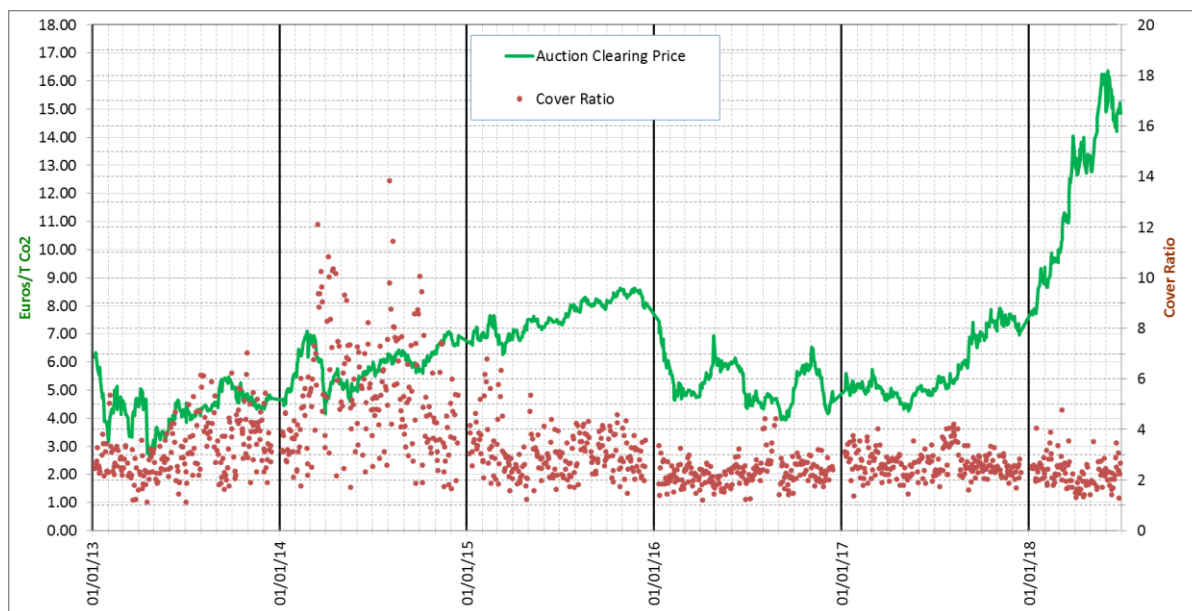
Tabelul 2: Numărul maxim de certificate cu titlu gratuit pe an acordate în temeiul derogării de la licitarea integrală pentru sectorul energiei electrice

Stat membru	Număr maxim de certificate pe an							
	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Total
BG	13 542 000	11 607 428	9 672 857	7 738 286	5 803 714	3 869 143	1 934 571	54 167 999
CY	2 519 077	2 195 195	1 907 302	1 583 420	1 259 538	935 657	575 789	10 975 978
CZ	26 916 667	23 071 429	19 226 191	15 380 953	11 535 714	7 690 476	3 845 238	107 666 668
EE	5 288 827	4 533 280	3 777 733	3 022 187	2 266 640	1 511 093	755 547	21 155 307
HU	7 047 255	0	0	0	0	0	0	7 047 255
LT	582 373	536 615	486 698	428 460	361 903	287 027	170 552	2 853 628
PL	77 816 756	72 258 416	66 700 076	60 030 069	52 248 393	43 355 049	32 238 370	404 647 129
RO	17 852 479	15 302 125	12 751 771	10 201 417	7 651 063	5 100 708	2 550 354	71 409 917
Total	151 565 434	129 504 488	114 522 628	98 384 792	81 126 965	62 749 153	42 070 421	679 923 881

⁶⁹ HU a recurs la derogarea de la articolul 10c doar în 2013.

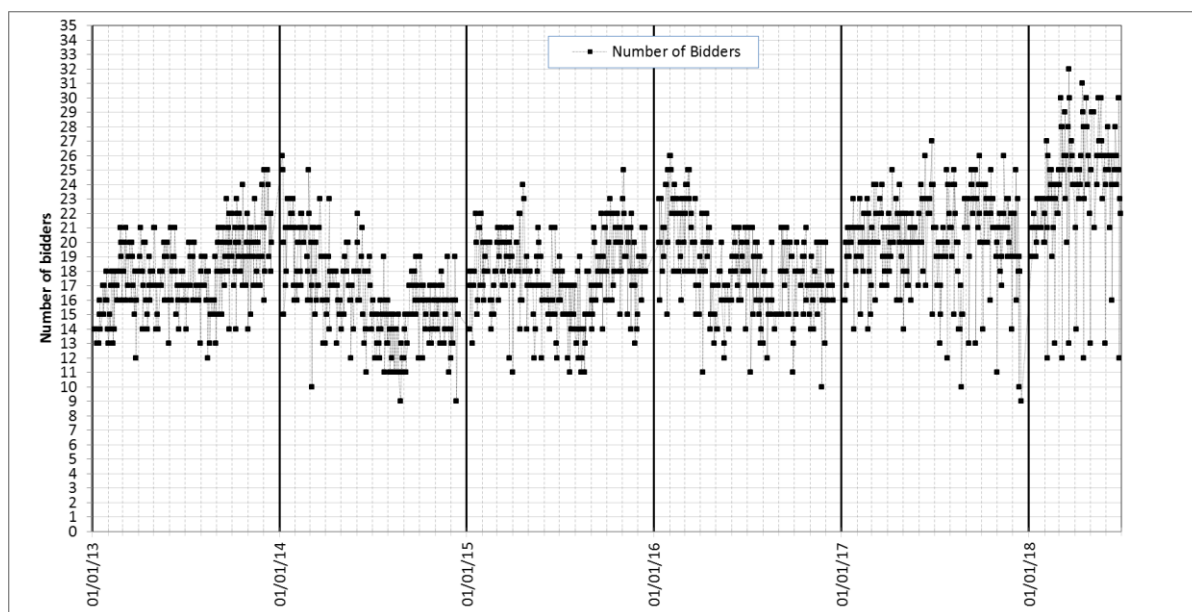
Apendicele 2

Figura 1: Imagine de ansamblu asupra licitațiilor cu certificate generale din 2013 până la 30 iunie 2018

— Prețuri de închidere a licitațiilor

- Rată de acoperire

Apendicele 3

Tabelul 1: Sinteza schimburilor de credite internaționale până la sfârșitul lunii iunie 2018

Sinteza schimburilor de credite internaționale până la sfârșitul lunii iunie 2018	milioane	procente	Credite internaționale schimbate până la 30 iunie 2018	milioane	procente
CER	243,66	55,91 %	ERU	192,07	44,09 %
China	181,41	74,45 %	Ucraina	147,69	76,89 %
India	15,78	6,48 %	Rusia	32,06	16,69 %
Uzbekistan	9,44	3,87 %	Polonia	2,82	1,46 %
Brazilia	5,27	2,16 %	Germania	1,65	0,85 %
Chile	3,16	1,30 %	Franța	1,24	0,64 %
Coreea	2,93	1,20 %	Bulgaria	0,50	0,26 %
Mexic	2,86	1,17 %	Altele	6,11	3,21 %
Altele	22,81	9,36 %			
Total CER și ERU	435,73	100 %			

Apendicele 4

Tabelul 1: Elementele cererii și ofertei ETS

Element	Ofertă sau cerere?	Publicare	Actualizare și incertitudini
Report total al fazei a 2-a	Ofertă	Raport privind piața carbonului	Nu se prevede nicio actualizare întrucât faza a 2-a s-a încheiat. Cifra finală.
Licitații timpurii în faza a 3-a	Ofertă	Site-urile DG Politici Climatice, EEX și ICE	Nu face parte din reportul total al fazei a 2-a. Cifre finale.
CertIFICATE pentru NER 300	Ofertă	Site-ul BEI	300 de milioane de certificate de emisii au fost monetizate în perioada 2012-2014. Cifre finale.
Licitații pentru aviație	Ofertă	Site-urile DG Politici Climatice, EEX și ICE	Nu – ajustările sunt reflectate în volumele pentru anul următor. Licitațiile pentru 2013 și 2014 au avut loc în 2015.
Licitații în faza a 3-a	Ofertă	Site-urile DG Politici Climatice, EEX și ICE	Nu – cifra nu este supusă revizuirii. Cu toate acestea, certificatele de emisii care nu au fost scoase la licitație (de exemplu, din cauza unor întârzieri în demararea licitațiilor în cazul anumitor state membre, cum ar fi statele SEE/AELS) pot fi licitate în anii următori.

Alocare cu titlu gratuit (NIM)	Ofertă	EUTL, tabele	Aceste cifre sunt actualizate pe parcursul anului. - Statul membru poate să prezinte cu întârziere cereri pentru anii anteriori sau alocarea efectivă poate fi mai mică decât volumul prevăzut inițial.
Alocare cu titlu gratuit (NER)	Ofertă	EUTL, tabele	EUTL oferă o situație precisă a alocării reale.
Alocare cu titlu gratuit (aviație)	Ofertă	EUTL, publicarea tabelelor de alocare ale SM	
Alocare cu titlu gratuit (articolul 10c)	Ofertă	EUTL, tabel privind situația	
Emisii (instalații staționare)	Cerere	EUTL, date privind conformitatea	Datele privind conformitatea făcute publice la 1 mai indică emisiile și certificatele restituite în cazul instalațiilor care sunt conforme (adică instalațiile care raportează cu privire la toți anii în cauză). ⁷⁰
Emisii (aviație)	Cerere		Conformitatea pentru operatorii din domeniul aviației, atât pentru 2013, cât și pentru 2014, a fost asigurată în 2015.
Certificate anulate	Cerere		Raport privind piața carbonului

Tabelul 2: Calendarul pentru publicarea datelor

Calendar	Date	Domeniul de aplicare
1 ianuarie - 30 aprilie din anul x	Actualizări ale alocării cu titlu gratuit pentru sectorul energiei (articolul 10c)	Anul x-1
1 aprilie din anul x	Emisii verificate Alocare cu titlu gratuit [articolul 10a alineatul (5) – NIM]	Anul x-1
1 mai din anul x	Termen-limită pentru conformitate: emisii verificate și certificate restituite	Anul x-1
Mai/octombrie din anul x	Credite internaționale schimbate	
Ultimul trimestru din anul x	Raport privind piața carbonului	Anul x-1
Ianuarie/iulie din anul x	Situația rezervei pentru instalațiile nou-intrate – tabelul privind NER	

⁷⁰ Datele privind conformitatea pentru anii anteriori pot fi corectate retroactiv ca urmare, de exemplu, a transmiterii cu întârziere.

Nepublicat la nivelul UE	Alocarea cu titlu gratuit pentru aviație publicată la nivelul statelor membre	
--------------------------	---	--

Apendicele 5

Tabelul 1: Decizii ale Curții de Justiție a UE relevante pentru funcționarea EU ETS în perioada iulie 2017-iunie 2018

Referință a cauzei	Legislația vizată	Părți	Contextul cauzei	Data	Constatarea Curții
C-302/17	Directiva 2003/87/CE	CC Power a.s./Direcția financiară din SK, Oficiul fiscal pentru subiecți fiscali selectați	Cerere de decizie preliminară: Este în conformitate cu Directiva 2003/87/CE să se taxeze certificatele de emisii alocate cu titlu gratuit care nu au fost utilizate sau care au fost transferate?	12.4.2018	Taxa nu este compatibilă cu Directiva privind EU ETS.
C-229/17	Directiva 2003/87/CE, Decizia 2011/278/UE	Evonik Degussa GmbH/DE	Cerere de decizie preliminară: Definiția „producției de hidrogen”, în sensul anexei I la Decizia 2011/278/UE, include izolarea hidrogenului conținut deja într-un amestec de gaze?	17.5.2018	Nu, definiția „producției de hidrogen”, în sensul anexei I la Decizia 2011/278/UE, nu include izolarea hidrogenului conținut deja într-un amestec de gaze.
Cauza C-577/16	Directiva 2003/87/CE, Decizia 2011/278/UE	Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH/DE	Cerere de decizie preliminară: Articolul 1 din Directiva 2003/87/CE se referă la producția de polimeri în instalații cu o capacitate de producție de peste 100 de tone? În caz afirmativ, o astfel de instalație poate primi alocarea cu titlu gratuit chiar dacă statul membru în cauză nu a inclus această activitate în legislația națională de transpunere?	28.2.2018	O instalație pentru fabricarea polimerilor, în special a polimerului policarbonat, care obține căldura necesară pentru producție dintr-o instalație terță, nu intră în domeniul de aplicare al EU ETS, deoarece nu generează emisii directe de CO ₂ .
C-572/16	Directiva 2003/87/CE, Decizia 2011/278/UE	INEOS Köln GmbH/DE	Cerere de decizie preliminară: Este în conformitate cu Directiva 2003/87/CE și cu Decizia 2011/278/UE ca Germania să stabilească un termen pentru depunerea de către operatori a cererilor de alocare a certificatelor de emisii cu titlu gratuit la autoritatea națională competentă? Pot fi actele depuse corectate după expirarea termenului-limită?	22.2.2018	Directiva 2003/87/CE și Decizia 2011/278/UE nu împiedică dispozițiile naționale să prevadă un termen obligatoriu pentru depunerea unei cereri de alocare cu titlu gratuit, termen după care solicitantul nu dispune de niciun mijloc de corectare a cererii sale.

Cauza C-80/16	Directiva 2003/87/CE, Decizia 2011/278/UE	ArcelorMittal Atlantique et Lorraine/Ministerul Ecologiei, al Dezvoltării Durabile și al Energiei din FR	Valabilitatea metodei de determinare a criteriilor de referință pentru produs în cazul metalului lichid	26.7.2 017	Curtea a confirmat validitatea metodologiei utilizate de Comisie pentru determinarea criteriilor de referință pentru metale lichide și minereu sinterizat (a se vedea, de asemenea, C-180/15 și C-506/14).
Cauza C-5/16	Decizia 2015/1814/UE	PL/Parlamentul European, Consiliul UE	PL a contestat procedura de adoptare și conținutul Deciziei 2015/1814/UE privind înființarea și funcționarea unei rezerve pentru stabilitatea pieței și a solicitat anularea acesteia, susținând că aceasta constituie o măsură care afectează semnificativ posibilitatea unui stat membru de a alege între diferite surse de energie și structura generală a aprovizionării sale cu energie, care ar fi trebuit să fie adoptată de către Consiliu în unanimitate, în conformitate cu articolul 192 alineatul (2) primul paragraf din TFUE.	21.6.2 018	Instanța a respins acțiunea.
Cauza C-58/17	Decizia 2011/278/UE	INEOS Köln GmbH/DE	Cerere de decizie preliminară: Definiția „subinstalației emisiilor de proces” de la articolul 3 litera (h) din Decizia 2011/278/UE acoperă numai carbonul incomplet oxidat în stare gazoasă sau include și carbonul incomplet oxidat în stare lichidă?	18.1.2 018	Curtea a constatat că este posibil să se excludă carbonul incomplet oxidat în stare lichidă din definiția emisiilor de proces.

Apendicele 6

Tabelul 1: Stadiul punerii în aplicare a fazei 4 a EU ETS

Măsură	Scop	Tipul actului normativ	Data prevăzută a adoptării
Lista privind relocarea emisiilor de dioxid de carbon pentru perioada 2021-2030	Stabilirea noii liste de relocare a emisiilor de dioxid de carbon pentru faza a 4-a a EU ETS pe baza criteriilor de stabilire a sectoarelor expuse în mod semnificativ riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon	Act delegat	Primul trimestru din 2019
Revizuirea normelor privind alocarea cu titlu gratuit pentru perioada 2021-2030	Revizuirea Deciziei 2011/278/UE a Comisiei de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit, astfel încât să fie adaptată la noul context juridic stabilit pentru faza a 4-a	Act delegat	Decembrie 2018
Ajustarea la alocarea cu titlu gratuit ca urmare a schimbărilor în ceea ce privește producția	Definirea modalităților de operaționalizare a ajustării nivelului alocării cu titlu gratuit pentru instalații pe baza fluctuației nivelurilor de producție cu peste 15 % în sens crescător sau descrescător în medie, pe o perioadă de doi ani	Act de punere în aplicare	2019
Actualizarea valorilor de referință pentru alocarea cu titlu gratuit pentru perioada 2021-2025	Stabilirea criteriilor de referință actualizate pentru perioada 2021-2025 pe baza datelor prezentate de statele membre pentru anii 2016 și 2017.	Act de punere în aplicare	2020
Constituirea Fondului pentru inovare	Stabilirea normelor privind funcționarea Fondului pentru inovare, inclusiv procedura și criteriile de selecție	Act delegat	2019
Constituirea Fondului pentru modernizare	Stabilirea normelor de funcționare a Fondului pentru modernizare	Act de punere în aplicare	2020
Revizuirea Regulamentului (UE) nr. 389/2013 (Regulamentul privind registrul)	Stabilirea cerințelor pentru registrul Uniunii pentru faza a 4-a sub formă de baze de date electronice standardizate care conțin elemente de date comune pentru a urmări eliberarea, deținerea, transferul și anularea certificatelor și pentru a asigura accesul public și confidențialitatea	Act delegat	Primul trimestru din 2019
Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1031/2010 (Regulamentul privind licitațiile)	Asigurarea licitării primelor 50 de milioane de certificate pentru Fondul pentru inovare preluate din rezerva pentru stabilitatea pieței (MSR) în 2020	Act delegat	Octombrie 2018
Revizuirea Regulamentului (UE) nr. 1031/2010 (Regulamentul privind licitațiile)	Revizuirea anumitor aspecte ale procesului de licitație pentru punerea în aplicare a cerințelor pentru faza a 4-a, în special pentru a permite licitarea certificatelor pentru Fondul pentru inovare și pentru Fondul pentru modernizare, precum și pentru a reflecta clasificarea certificatelor EU	Act delegat	2019

	ETS ca instrumente financiare în temeiul Directivei 2014/65/UE privind piețele instrumentelor financiare (MiFID2).		
Revizuirea Regulamentului nr. 601/2012 privind monitorizarea și raportarea	Simplificarea, îmbunătățirea și clarificarea normelor de monitorizare și de raportare și reducerea sarcinii administrative, pe baza experienței acumulate în ceea ce privește punerea în aplicare în faza a 3-a	Act de punere în aplicare	Al 4-lea trimestru din 2018
Revizuirea Regulamentului nr. 600/2012 privind verificarea și acreditarea	Simplificarea, îmbunătățirea și clarificarea normelor de acreditare și de verificare și reducerea sarcinii administrative în măsura posibilității, pe baza experienței acumulate în ceea ce privește punerea în aplicare în faza a 3-a	Act de punere în aplicare	Al 4-lea trimestru din 2018

Situația actuală			
Orientările privind ajutoarele de stat acordate în cadrul EU ETS pentru perioada 2021-2030	Revizuirea Orientărilor privind ajutoarele de stat acordate în cadrul EU ETS pentru faza a 4-a pentru a răspunde noilor dispoziții privind îmbunătățirea transparenței și a raportării introduse prin Directiva privind EU ETS revizuită pentru schemele de compensare a costurilor indirecte ale emisiilor de dioxid de carbon	Comunicare din partea Comisiei	2020

Apendicele 7

Tabelul 1: Contribuțiile statelor membre la rezerva pentru stabilitatea pieței, din ianuarie până în august 2019

Stat membru/SEE Statul AELS	Contribuțiile din MSR⁷¹ (ianuarie-august 2019)
Austria	3 956 898
Belgia	6 564 219
Bulgaria	5 528 107
Croația	1 076 583
Cipru	621 854
Republica Cehă	10 270 545
Danemarca	3 560 260
Estonia	1 936 082
Finlanda	4 753 029
Franța	15 563 476
Germania	56 922 669
Grecia	8 455 757
Ungaria	3 410 242
Islanda	110 959
Irlanda	2 660 749
Italia	26 868 005
Letonia	576 962
Liechtenstein	2 483
Lituania	1 194 802
Luxemburg	311 575
Malta	236 516
Țările de Jos	9 526 964
Norvegia	2 209 564
Polonia	26 186 345
Portugalia	4 318 892
România	9 960 187
Slovacia	3 168 128
Slovenia	1 051 738
Spania	21 772 019
Suedia	2 304 582
Regatul Unit	29 651 746
Total	264 731 936

⁷¹ Comunicare a Comisiei C (2018)2801 final din 15.5.2018, disponibilă la adresa https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2018_2801_en.pdf, publicată în temeiul Deciziei (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului din 6.10.2015 (denumită în continuare „decizia MSR”).